

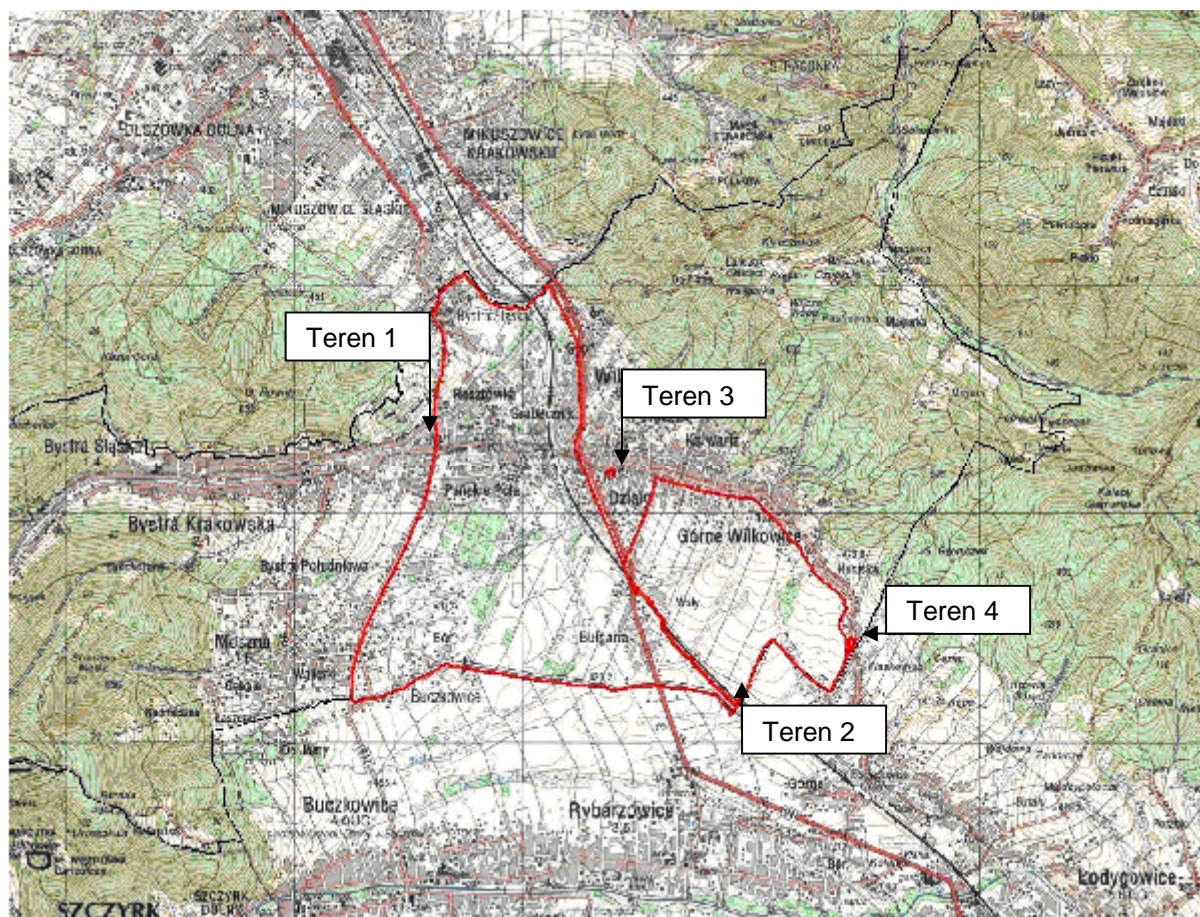
Wprowadzenie

Poniższe opracowanie jest aktualizacją opracowania ekofizjograficznego dla czterech terenów zlokalizowanych w obrębie granic administracyjnych gminy Wilkowice.

Omawiane tereny położone są w południowej części województwa śląskiego, w południowej części powiatu bielskiego, w środkowej części gminy Wilkowice – w sołectwie Wilkowice, Mieszna i Bystra (rys. 1). Od południa Wilkowice sąsiadują z gminą Łodygowice (powiat żywiecki).

W skład gminy wchodzi trzy sołectwa: Wilkowice (siedziba gminy), Bystra (wsie Bystra Śląska i Bystra Krakowska) i Mieszna. Gmina położona na pograniczu jednostek powiatowych. Sąsiednie gminy to: Bielsko-Biała (powiat grodzki) Buczkowice, Czernichów, Kozy, Szczyrk (powiat bielski), Łodygowice (powiat żywiecki).

Na końcu opracowania umieszczono załącznik graficzny przedstawiający uwarunkowania środowiskowe wszystkich analizowanych terenów (załącznik 1) oraz mapę geologiczną (załącznik 2).

Rysunek 1. Lokalizacja analizowanych obszarów na tle granic gminy Wilkowice

Teren 1 – Teren położony w rejonie ul. Żywieckiej i Szczyrkowskiej

SPIS TREŚCI:

WPROWADZENIE	1
1. PODSTAWOWE INFORMACJE O TERENIE.....	4
1.1. POŁOŻENIE ADMINISTRACYJNE.....	4
1.2. REGIONALIZACJA FIZYCZNOGEOGRAFICZNA	4
1.3. WYBRANE INFORMACJE O ZAGOSPODAROWANIU TERENU	5
1.3.1. Powiązania komunikacyjne.....	5
1.3.2. Zaopatrzenie w wodę.....	5
1.3.3. Odprowadzanie ścieków.....	5
1.3.4. Gospodarka odpadami.....	5
2. CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA I JEGO FUNKCJONOWANIA.....	6
2.1. RZEŻBA TERENU I SIEĆ HYDROGRAFICZNA	6
2.2. GEOLOGIA	7
2.3. WARUNKI HYDROGEOLOGICZNE	8
2.4. GLEBY	8
2.5. WARUNKI KLIMATYCZNE	9
2.6. STAN CZYSTOŚCI POWIETRZA	10
2.7. HAŁAS	11
2.8. ODORY	12
2.9. PROMIENIOWANIE NIEJONIZUJĄCE	12
2.10. BIOSFERA	13
2.11. ZASOBY PRZYRODNICZE I ICH OCHRONA PRAWNA	14
2.12. ZABYTKI KULTURY I ICH OCHRONA PRAWNA.....	15
2.13. WALORY KRAJOBRAZOWE.....	17
3. POWIĄZANIA PRZYRODNICZE OMAWIANYCH TERENÓW Z TERENAMI OTACZAJĄCYMI....	17
4. DIAGNOZA STANU FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	18
4.1. ODPORNOŚĆ ŚRODOWISKA NA DEGRADACJĘ I JEGO ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI	18
4.2. WSKAZANIA OBSZARÓW PREDYSPONOWANYCH DO PEŁNIENIA PRZEDE WSZYSTKIM FUNKCJI PRZYRODNICZYCH (O ISTOTNYM ZNACZENIU DLA ZACHOWANIA BIORÓŻNORODNOŚCI).....	19
5 WSTĘPNA PROGNOZA ZMIAN ZACHODZĄCYCH W ŚRODOWISKU.....	20
6 OCENA PRZYDATNOŚCI ŚRODOWISKA DLA RÓŻNYCH FORM UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA – WYDZIELENIA EKOFIZJOGRAFICZNE	20
7 UWARUNKOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNE (WSKAZANIA PLANISTYCZNE DO KSZTAŁTOWANIA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ STRUKTURY UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA KRAJOBRAZU Z PUNKTU WIDZENIA POTRZEB PRZYRODNICZYCH) 22	

SPIS TABEL:

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez linie elektroenergetyczne oraz starty, lądowania i przeloty statków powietrznych (Teren 1)

Tabela 2 Wykaz pomników przyrody w granicach terenu 1

SPIS RYSUNKÓW:

Rysunek 1 Lokalizacja terenu 1 na tle granic gminy Wilkowice

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW GRAFICZNYCH:

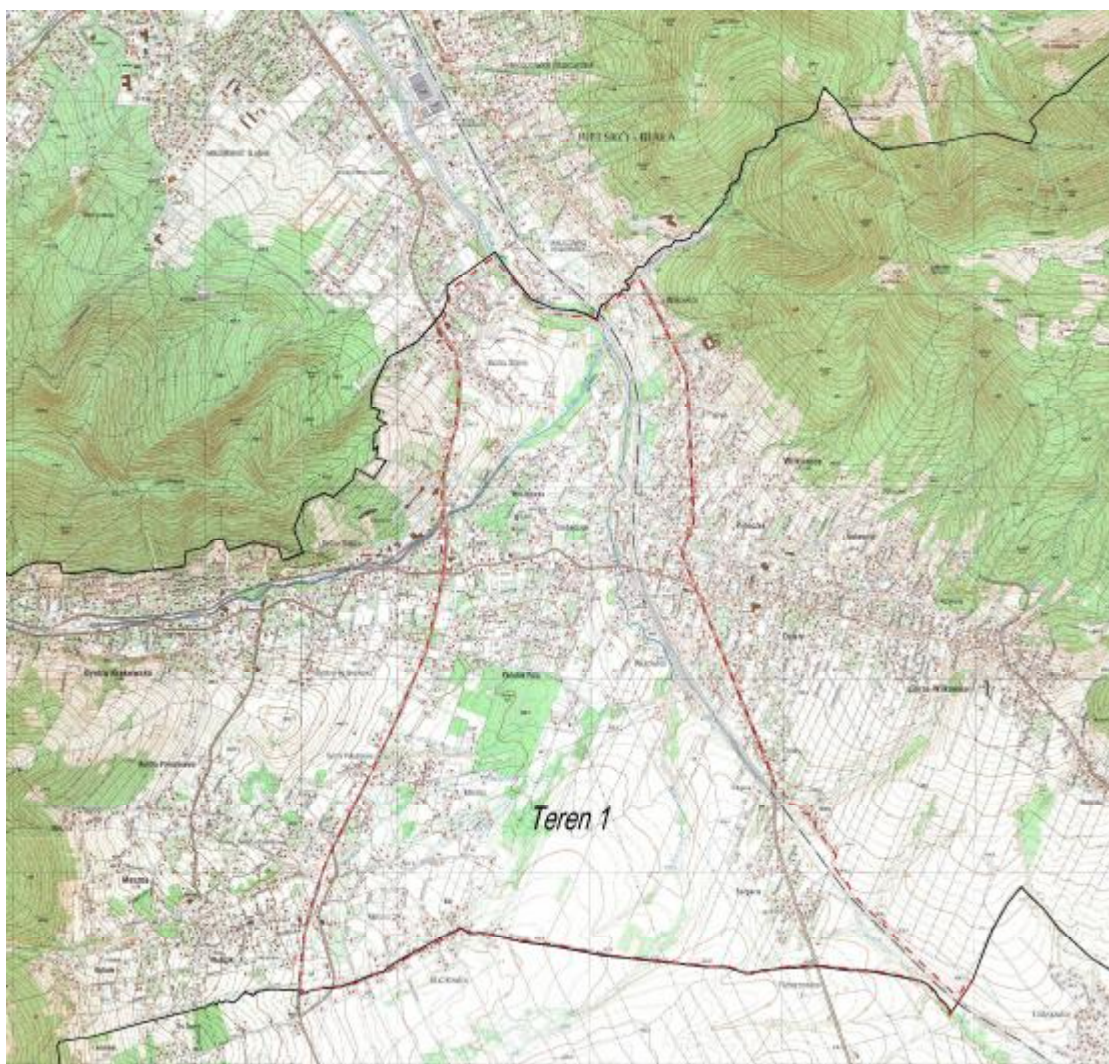
Załącznik 1 Mapa uwarunkowań środowiskowych w skali 1:5 000;

Załącznik 2 Mapa geologiczna w skali 1:50 000

1. Podstawowe informacje o terenie

1.1. Położenie administracyjne

Omawiany teren położony jest w południowej części województwa śląskiego, w południowej części powiatu bielskiego, w środkowej części gminy Wilkowice – na obszarze sołectw Wilkowice, Bystra i Mieszna. Powierzchnia terenu wynosi około 6,14 km². Rozciąga się pomiędzy ul. Żywiecką na wschodzie i Szczyrkowską w części zachodniej. Północną i południową granicę przedmiotowego terenu wyznaczają granice gminy Wilkowice.

Rysunek 2 Lokalizacja Terenu 1 na tle granic Gminy Wilkowice

1.2. Regionalizacja fizycznogeograficzna

W podziale regionalnym według Kondrackiego (2001) omawiany teren zlokalizowany jest w podprowincji Zewnętrzne Karpaty Zachodnie (513), w makroregionie Beskidy Zachodnie (513.4-6) i położony jest znajduje się na granicy mezoregionów: Beskid Śląski (513.45), Kotlina Żywiecka (513.46) i Beskid Mały (513.47).

1.3. Wybrane informacje o zagospodarowaniu terenu

Jest to rozległy obszar ograniczony od północy i południa granicami administracyjnymi gminy, od wschodu ulicą Żywiecką, a od zachodu ulicą Szczyrkowską. W granicach przedmiotowego terenu znajduje się zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z usługami rzemieślniczymi i zabudowa zagrodowa. Tereny zabudowane zlokalizowane są przede wszystkim w centralnej części sołectwa Wilkowice i Bystra oraz w obrębie sołectwa Meszna.

Inne obiekty zlokalizowane w granicach terenu 1 to cmentarz, tereny usług, zadrzewienia o charakterze leśnym, zakrzaczenia, otwarte tereny zieleni oraz tereny rolnicze i składowisko odpadów komunalnych przy ulicy Woprowskiej.

1.3.1. Powiązania komunikacyjne

Główne ciągi komunikacyjne w obrębie terenu 1 to ulice wyznaczające wschodnią i zachodnią granicę terenu: ulica Żywiecka (droga krajowa nr 94) i Szczyrkowska (droga wojewódzka 942) oraz linia kolejowa relacji Bielsko-Biała – Żywiec – Zwardoń – granica państwa. Są to ciągi komunikacyjne o przebiegu północ-południe. Szlakiem komunikacyjnym o mniejszym natężeniu ruchu jest droga powiatowa przecinająca teren 1 ze wschodu na zachód – ulica Wyzwolenia łącząca ulicę Szczyrkowską i Żywiecką mniej więcej w środkowej części przedmiotowego terenu.

1.3.2. Zaopatrzenie w wodę.

Podstawowym źródłem zaopatrzenia mieszkańców terenu w wodę są powierzchniowe i podziemne ujęcia wód. Część gospodarstw posiada przydomowe studnie. Na terenie gminy działają trzy spółki wodociągowe: Spółka Wodociągowa w Wilkowicach, Spółka Wodociągowa w Bystrej i Spółka Wodociągowa w Mesznej. Zabudowania gminy zaopatrywane są w wodę przez sieci komunalne należące do spółek wodociągowych z ujęć wody zlokalizowanych w obrębie gminy oraz z ujęć własnych.

1.3.3. Odprowadzanie ścieków

Ścieki komunalne, w przypadku terenów zabudowanych w granicach omawianego terenu odprowadzane są do systemu kanalizacji sanitarnej istniejącego na obszarze gminy oraz osadników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni. Wody opadowe są zagospodarowywane na działkach bądź trafiają w wyniku spływów powierzchniowych do przydrożnych rowów i cieków powierzchniowych.

Część analizowanego terenu nie jest zaopatrzona w sieć kanalizacyjną. Gospodarstwa domowe są w przypadku braku podłączenia do sieci kanalizacji miejskiej wyposażone w zbiorniki bezodpływowe.

Planowana jest budowa – w trakcie modernizacji dróg gminnych – kanalizacji deszczowej, odwadniającej te drogi.

1.3.4. Gospodarka odpadami

Podmiotem gospodarczym prowadzącym zbiórkę i transport odpadów komunalnych na terenie gminy Wilkowice jest „EKOŁAD” Spółka z o.o. z siedzibą w Wilkowicach. Systematyczna zbiórka

surowców wtórnych w gminie Wilkowice prowadzona jest od drugiej połowy lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia. Selektywną zbiórkę surowców prowadzi się w oparciu o metodę segregacji „u źródła”. Odpady zbiera się w odpowiednio oznaczonych workach foliowych. Aktualnie w ten sposób zbiera się: szkło, tworzywa sztuczne, puszki i drobny złom oraz makulaturę.

Spółka „EKOŁAD” udostępnia właścicielom budynków mieszkalnych, obiektów oświatowo-kulturalnych i administracyjnych odpowiednio oznakowane worki foliowe do selektywnej zbiórki surowców wtórnych. Jednocześnie zebrane surowce wtórne trafiają do Spółki „EKOŁAD”, gdzie są doczyszczane i ekspediowane do odbiorców. W 2002 r. Ilość zebranych surowców wtórnych (bez opon i drewna) wyniosła 201,1 Mg.

W południowej części terenu 1 zlokalizowane jest wysypisko odpadów komunalnych (przy ul. Woprowskiej). Hydrograficznie składowisko leży w zlewni rzeki Białej, stanowiącej prawobrzeżny dopływ rzeki Wisły. Wzdłuż granicy północno-zachodniej składowiska przepływa okresowy ciek bez nazwy, który w odległości około 550 m łączy się z rzeką Białą. Odbiornikiem wód rejonu składowiska jest więc rzeka Biała. Stan czystości jej wód jest niezadowalający, co przedstawiono w punkcie 3.1 Ekofizjografii. Decydujący wpływ na jakość wód w rzece mają ścieki bytowo-gospodarcze i przemysłowe. Podłoże składowiska to utwory fliszu karpackiego i ich zwietrzliny. Nad nimi położone są czwartorzędowe utwory akumulacji rzecznej (gliny lessopodobne). Teren składowiska leży w pobliżu zasięgu GZWP 447 (Beskid Mały). Dno składowiska i jego skarpy zostały uszczelnione folią HDPE, co zmniejsza ryzyko skażenia wód podziemnych tego terenu.

2. Charakterystyka stanu środowiska i jego funkcjonowania

2.1. Rzeźba terenu i sieć hydrograficzna

Przedmiotowy teren znajduje się we wschodniej części Beskidu Śląskiego, w zlewni rzeki Białej i Żylicy. Rzeźba terenu 1 jest dość urozmaicona. Rzędne kształtują się na poziomie od m 375 n.p.m. w jego północnej części do 458 m n.p.m. w południowo-zachodniej części.

Rzeka Biała jest prawobrzeżnym dopływem Wisły o długości 28,6 km i powierzchnia dorzecza 139 km². Ma źródła się na stokach góry Klimczok. Rzeka Biała jest uregulowana na długości około 25 km czyli od Bystrej (jako potok Biała na terenie gminy Wilkowice i dalej jako rzeka Biała) do ujścia do rzeki Wisły w Kaniowie.

Cieki powierzchniowe w obrębie terenu 1 to potoki potoki Białka, Mesznianka i Wieśnik, Wilkówka oraz szereg drobnych, bezimiennych cieków, w tym okresowych. Wszystkie potoki w granicach przedmiotowego terenu to cieki posiadające typowo górski charakter.

W obrębie terenów leżących w obrębie teras zalewowych potoków Białki i Wilkówki istnieje zagrożenie powodziowe, powodowane zarówno wiosennymi wezbraniem wód (topnienie śniegu w wyższych partiach gór, długotrwałe opady), jak i nagłym podnoszeniem się poziomu wód lokalnych rzeczek i potoków w wyniku gwałtownych letnich ulew. Strefa zalewowa obejmuje około 15 m od linii brzegowej Białki oraz Wilkówki.

Jakość wód powierzchniowych badana jest przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w punktach monitoringu regionalnego. Poniżej przedstawiono wyniki badań wód w punktach na terenie Gminy Wilkowice pochodzące z roku 2002.

Tabela 1 Klasyfikacja rzek w punkcie monitoringu wód powierzchniowych

Rzeka, punkt monitoringu	Klasyfikacja na podstawie poszczególnych oznaczeń							Klasyfikacja ogólna
	Tlen	BZT ₅ ChZT utlenialność	Związki biogenne	Związki mineralne	Metale ciężkie	Zawiesina	Bakteriologia	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
<i>Biała – 28,6 km</i>								
<i>W Wilkowicach- 23,6 km</i>	I	II	II	I	I	I	III	III
<i>Białka- 7,6 km</i>								
<i>Ujście do Białej- 0,0/22,2 km</i>	I	I	II	I	I	II	non	non

non- pozaklasowa jakość wód

Związki biogenne oraz zanieczyszczenie bakteriologiczne to główne czynniki obniżające jakość wód powierzchniowych. Rzeka Biała została zaklasyfikowana jako rzeka o III kategorii czystości wód, natomiast rzeka Białka prowadzi wody pozaklasowe. W raporcie o stanie wód powierzchniowych województwa śląskiego na rok 2009 wody rzeki Białej i potoku Białka klasyfikuje się do kategorii jakości wody A3 (potok Białka) i poza A3 (rzeka Biała – przekroczona ilość bakterii z grupy coli) zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz.U.Nr32/2004, poz.284) w sprawie klasyfikacji dla prezentowania stanu wód powierzchniowych i podziemnych, sposobu prowadzenia monitoringu oraz sposobu interpretacji wyników i prezentacji stanu tych wód. Świadczy to o zanieczyszczeniu cieków ściekami socjalno bytowymi.

2.2. Geologia

Podłoże zbudowane jest z fliszu karpackiego. W budowie geologicznej obszaru gminy Wilkowice biorą udział głównie utwory kredy dolnej i górnej oraz trzeciorzędowe utwory fliszu karpackiego, czwartorzędowe utwory lessopodobne, zboczowe, deluwialne oraz czwartorzędowe utwory rzeczne (aluwia).

Występujące w obrębie terenu 1 utwory to:

- piaskowce i łupki godulskie okresu kredy dochodzące do 1000 m;
- czwartorzędowe osady pochodzenia rzecznoego budujące tarasy potoku Białka oraz przykrywające stoki zbudowane z piaskowców kredowych i trzeciorzędowych,
- utwory żwirowo - piaszczyste (plestocenijskie z okresu zlodowacenia krakowskiego i środkowopolskiego) ciągnące się wzdłuż rzeki Białki pasmem do 300 m szerokości,
- ropy, gliny i piaski zwierzelinowe wzdłuż potoku Białka.

Gmina Wilkowice nie posiada udokumentowanych złóż surowców mineralnych o wysokiej jakości dla przemysłowej eksploatacji. Lokalnie eksploatuje się złoża piaskowców i żwirów średniej jakości,

które mogą nadawać się do budowy dróg oraz do produkcji tłuczni i kłińca. W dolinach potoków terenu 1 występują także żwiry rzeczne i gliny.

W granicach terenu 1 nie stwierdzono występowania osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi.

2.3. Warunki hydrogeologiczne

Zgodnie z Mapą hydrogeologiczną Polski, Arkusz Bielsko – Biała , w skali 1:200 000 wszystkie tereny objęte opracowaniem położone są w Regionie Karpackim (XXIII), podregionie zewnętrznokarpackim (XXIII 1). Obszar ten charakteryzuje się występowaniem wód szczelinowych, w mniejszym stopniu szczelinowo – porowych w utworach fliszowych trzeciorzędu (paleogen) i kredy. Wodonośność tych poziomów jest ograniczona, nieznacznie wyższa na obszarze, gdzie w budowie geologicznej podłoża zaznacza się mniejszy udział piaskowców a większy utworów łupkowych, jednakże wydajność nie przekracza tutaj 2 m³/h.

W seriach piaskowców gruboławicowych (w warstwach magurskich) wydajność wodonośna wynosi około 5 m³/h, sporadycznie do kilkunastu m³/h w strefach dyslokacyjnych.

Wody występują pod ciśnieniem do 400 kPa, lokalnie wyższym. Głębokość zalegania poziomów wodonośnych waha się od kilku do kilkudziesięciu metrów. Wody miejscami są zmineralizowane, głównie są to solanki i wody zawierające związki siarki.

Opisywany teren znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 348 o nazwie „Beskid Śląski” oraz zbiornika nr 447- Zbiorniki „Warstw Godula”. Są to zbiorniki kredowe szczelinowo-porowe potencjalnie narażone na zanieczyszczenia.

Pod względem hydrochemicznym dominują w nich wody wodorowęglanowo-siarczanowo-wapniowe. Wody tych zbiorników zaliczono do klasy „Ib”.

Analizowany teren znajduje się także w granicach Użytkowego Poziomu Wód Podziemnych nr 448 – „Dolina rzeki Biała”. Jest to zbiornik porowy w utworach czwartorzędowych w obszarze doliny rzeki Białej i odcinków ujściowych głównych dopływów. Czwartorzędowe poziomy wodonośne występują w porowych utworach piaszczystych i żwirowych, lokalnie zaglinionych. Są one związane są przede wszystkim z systemem kopalnych i współczesnych dolin rzecznych. Występują one w zasięgu wodnolodowcowych i fluwialnych utworów rzek. Poza dolinami wody czwartorzędowe nie występują. Ich wydajność waha się od kilku do kilkunastu metrów. Czwartorzędowe piętro wodonośne zostało w 2001 r. ocenione ogólnie jako wody średniej jakości i zaliczone do klasy II (od klasy Ib-III, czyli lokalnie nie spełniają one wymagań dla wody pitnej).

2.4. Gleby

W granicach analizowanego terenu występują różne rodzaje gleb - od lekkich poprzez ciężkie do bardzo trudnych do uprawy glin ilastych, glin pylastych i pyłów lessopodobnych. Są to gleby o niewielkiej przepuszczalności. W obrębie terenów zabudowanych występują gleby antropogeniczne o zróżnicowanej przepuszczalności.

W dolinach rzecznych występują pasowo mady. Pozostałe typy gleb to gleby gliniaste mocno zlewne, gleby brunatne wyrugowane, gleby brunatne kwaśne wytworzone z glin zwietrzelinowych oraz niewielkie ilości psełdobielic.

Analizując typy gleb pod względem użytkowym można zaobserwować, że w sołectwie Wilkowice występują gleby III-VI klasy bonitacji z przewagą IV klasy. Są one zakwalifikowane do następujących kompleksów glebowych:

- zbożowy pastewny mocny
- pszeny górski
- zbożowo- pastewny górski
- owsiano-pastewny górski.

Gleby analizowanych terenów są w większości zagrożone erozją lub ulegają erozji.

2.5. Warunki klimatyczne

Analizowany obszar znajduje się w obrębie dzielnicy klimatycznej podkarpackiej charakteryzującej się mocno zróżnicowanym, piętrowym układem elementów klimatycznych. Występująca tu zmienność poszczególnych czynników klimatycznych zależy głównie od wysokości terenu nad poziom morza. Północna część terenu opracowania znajduje się w strefie klimatów podgórskich i dolinnych. Średnia roczna temperatura wynosi od 8-10°C. Południowa część terenu znajduje się w strefie klimatu górskiego, o średniej rocznej temperaturze od 4°C do 6°C. Średnie opady wynoszą około 880 mm w części północnej oraz około 1100 w części południowej.

Rejony dna dolin rzecznych charakteryzują niekorzystne warunki mezoklimatyczne, odznaczające się silnym wychładzaniem związanym z inwersją temperatury, powstawaniem zastoisk zimnego powietrza, tworzeniem się mgieł radiacyjnych i zagrożeniem przymrozkami oraz znacznymi dobowymi wahaniami temperatury i wilgotności. Za inne niekorzystne warunki klimatyczne, szczególnie w obszarach zabudowanych, można uznać:

- silne wiatry fenowe, zwłaszcza w okresie wczesnej wiosny i późnej jesieni, które mogą osiągnąć prędkość ponad 30m/s,
- spóźnione przymrozki wiosenne oraz występowanie inwersji i mgieł w dolinach,
- obfite opady śniegu zimą oraz długotrwałe, nawalne letnie opady deszczu.

Tereny teras rzecznych dolnych partiach zboczy oraz wysoczyźnie, charakteryzują się rzadszym występowaniem mgieł radiacyjnych, minimalne temperatury są o 1° wyższe, niż w dolinach, także okres bezprzymrozkowy jest o 10-30 dni dłuższy.

Warunki mezoklimatyczne korzystne występują na ciepłych i suchych zboczach i grzbietach pozostających poza zasięgiem mgieł radiacyjnych. Minimalne temperatury są o 2 – 3°C wyższe, niż w dolinach, także okres bezprzymrozkowy jest o 45-60 dni dłuższy. Naturalne przewietrzanie jest bardzo dobre. Miejscami na nasłonecznionych, południowych zboczach występują warunki mezoklimatyczne bardzo korzystne.

2.6. Stan czystości powietrza

Powietrze atmosferyczne jest jednym z ważniejszych komponentów środowiska a stan jego czystości może wywierać ujemny wpływ na zdrowie ludzi, roślin, zwierzęta oraz wartość użytkową gleby i wody.

Ochrona powietrza jest zadaniem priorytetowym na terenie gminy Wilkowice. Głównymi źródłami zanieczyszczeń na omawianym terenie są:

- Emisje z zakładów przemysłowych nawiewane na analizowane tereny (m.in. zakłady przemysłowe, elektrownie, elektrociepłownie i ciepłownie zlokalizowane poza granicami gminy, w tym także poza granicami z Ostrawsko Karwińskiego Okręgu Przemysłowego (Czechy), z którego przesyłane są toksyczne pyły i gazy)
- Niska emisja sektora komunalno – bytowego w przypadku terenów zabudowanych,
- Komunikacyjne źródła zanieczyszczeń (transport drogowy) dotyczący terenów położonych wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych.

Na terenie Gminy Wilkowice nie występuje scentralizowany system grzewczy. Problem niskiej emisji związany jest przede wszystkim z zanieczyszczeniami powstającymi w wyniku spalania paliw dla potrzeb ogrzewania budynków zlokalizowanych w obrębie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Zgodnie z informacjami zawartymi w Programie Ochrony Środowiska w większość budynków jest ogrzewanych przestarzałymi systemami ogrzewania, zaopatrzonymi w kotły o mocach cieplnych do 100 kW. Stosowane urządzenia grzewcze są nieefektywne. Stosowane paliwo jest niskiej jakości - węgiel oraz odpady z jego przeróbki (muł węglowy) to najpopularniejsze nośniki energii wykorzystywane do ogrzewania gospodarstw. W konsekwencji, wiele trujących części lotnych, zawartych w spalonym węglu (smoły, popioły, toksyczne gazy, będące w 30% składnikami węgla) nie są spalane, lecz uwalniane bezpośrednio do atmosfery).

Emisja komunikacyjna jest wynikiem przede wszystkim spalania paliw w silnikach samochodowych. Spaliny z układów wydechowych dostające się do powietrza atmosferycznego zawierają m.in. dwutlenek węgla, tlenki azotu, tlenki węgla i węglowodory – w tym benzen i aldehydy.

Na terenie Gminy Wilkowice nie ma punktu pomiarowego monitoringu powietrza WIOŚiGW w Katowicach. Najbliższy taki punkt znajduje się w Żywcu. Wyniki pomiarów z tego punktu pomiarowego wskazują, że w tym rejonie średnie stężenie pyłu zawieszzonego w 2011 r. wyniosło około 58,4 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$] (dopuszczalna norma wynosi 40 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]). Średnie stężenie tlenków azotu wyniosło 55,0 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$] (dopuszczalna norma wynosi 30 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]).

Tabela 2. Stacja monitoringu: Żywiec, ul. Słowackiego 2, Raport roczny: 2010

Parametr	Jednostka	Poziom dopuszcz.	Miesiąc												Średnia
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
Dwutlenek siarki (SO ₂)	µg/m ³	20	86	59	28	17	8	6	5	6	8	23	26	59	27,1
Tlenek azotu (NO)	µg/m ³		34	28	9	8	6	10	14	5	11	21	27	35	17,0
Dwutlenek azotu (NO ₂)	µg/m ³	40	46	47	28	27	23	21	22	19	23	30	27	42	29,1
Tlenki azotu (NO _x)	µg/m ³	30	98	89	42	39	32	36	43	27	40	62	68	96	55,0
Pył zawieszony (PM ₁₀)	µg/m ³	40	129	72	43	32	30	29	32	27	44	72	68	129	58,4
Prędkość wiatru (WS)	m/s		0,7	0,7	1,1	0,6	0,5	0,6	0,4	0,8	0,9	0,7	1,1	0,8	0,75
Kierunek wiatru (WD)	° (stopnie)		168	192	194	176	125	136	142	172	165	141	174	183	164,4
Temperatura (TP)	°C		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wilgotność	%		88	84	73	75	90	78	80	82	87	84	84	36	78,6
Ilość opadu	mm		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

2.7. Hałas

W obrębie analizowanego terenu źródłami hałasu są ciągi komunikacyjne (drogi, linie kolejowe), oraz obszary zabudowane.

Dopuszczalne poziomy hałasu określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120, poz. 826) dla terenów zabudowanych przedstawione zostały poniżej w Tabeli 1.

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez linie elektroenergetyczne oraz starty, lądowania i przeloty statków powietrznych

Przeznaczenie terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w dB			
	drogi lub linie kolejowe*)		pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie postępującym	przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
2	3	4	5	6
1/Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 2/Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	55	50	50	40
3/Tereny mieszkaniowo - usługowe	60	50	55	45

*) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym.

W przypadku analizowanych terenów głównymi źródłami hałasu są głównie zabudowania mieszkalne oraz ciąg komunikacyjny. Ulice Żywiecka, Szczyrkowska oraz Wyzwolenia, a także linia kolejowa to główne ciągi komunikacyjne w obrębie terenu 1. Pozostałe ciągi komunikacyjne

o znaczeniu lokalnym stanowią jedynie lokalne źródła hałasu, głównie w porze dojazdów i powrotów z pracy mieszkańców osiedli.

Ponadto klimat akustycznego tego obszaru modyfikowany jest przez hałas bytowy pochodzący z samych zabudowań mieszkalnych zlokalizowanych w obrębie przedmiotowego terenu.

2.8. Odory

Odory to lotne związki chemiczne organiczne i nieorganiczne wyczuwane przez receptory węchowe przy bardzo niskich stężeniach i rejestrowane przez mózg jako nieprzyjemne.

Do podstawowych źródeł wytwarzania odorów w obrębie analizowanych terenów można zaliczyć:

- istniejące przepompownie ścieków komunalnych,
- składowisko odpadów komunalnych,
- niezorganizowane źródła emisji odorów z indywidualnych palenisk domowych,
- przydomowe oczyszczalnie i zbiorniki na ścieki,
- procesy technologiczne w zakładach produkcyjnych i usługowych.

Najbardziej uciążliwa jest emisja odorów ze składowiska odpadów komunalnych zlokalizowanego w obrębie terenu 1. Na składowisku odpadów procesy biodegradacji organicznej masy składowiska zachodzące pod wpływem mikroorganizmów przebiegają w kilku fazach, wśród których faza przemian beztlenowych jest głównym źródłem substancji zapachowych. Ogólnie przyjmuje się, że substancje odorotwórcze powinny być niewyczuwalne w odległości powyżej 500 m od składowiska, a w odległościach 300 - 500 m na kierunku zgodnym z rózgą wiatrów, tolerowane. W odległościach 50 do 300 m mogą być określane, jako okresowo przykre. Skład odorantów występujących w biogazie wysypiskowym jest urozmaicony. Są tam mono-, di-, i trimetyloaminy oraz ich etylowe analogi, siarkowodór, metano-, etano- i butanotiole, kwasy: mrówkowy, octowy i propionowy oraz niższe alkohole - metanol, etanol i n-butanol.

2.9. Promieniowanie niejonizujące

Promieniowaniem niejonizującym nazywamy takie promieniowanie, którego energia oddziałuje na każde ciało materialne (w tym także na ciało człowieka) nie powodując w nim procesu jonizacji. Związane jest ściśle ze zmianami pola elektromagnetycznego.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883) określa dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową odrębną wartość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego 50 Hz w wysokości 1kV/m.

Dla pozostałych terenów, na których przebywanie ludności jest dozwolone bez ograniczeń w/w rozporządzenie określa wysokość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz w wysokości 10 kV/m, natomiast składowej magnetycznej w wysokości 60 A/m.

Obszar sołectw pokrywa sieć napowietrznych linii energetycznych głównie średniego napięcia rozprawdzająca energię elektryczną w obrębie gminy Wilkowice. Przez analizowany teren

przebiegają linie energetyczne z północy na południe oraz z zachodu na wschód. Na terenie sołectwa Wilkowice brak jest stacji o napięciu równym lub wyższym niż 110 kV, będących źródłem niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego. Linie 110 kV są liniami tranzytowymi i łączą Główny Punkt Zasilania (GPZ) Bielsko z GPZ Żywiec i GPZ Szczyrk. Od GPZ-tów napowietrznymi liniami 15 kV są zasilane lokalne stacje transformatorowe. Jedna z linii wysokiego napięcia na terenie Gminy jest zlokalizowana w granicach terenu 1. Linia ta przebiega w obrębie kompleksu leśnego leżącego w północnej części analizowanego terenu, z kierunku północno – wschodniego na południowy zachód i zachód. Ich oddziaływanie ograniczone jest ze względu na fakt, iż nie znajdują się one w pobliżu zabudowań mieszkalnych czy usługowych związanych ze stałym lub czasowym pobytem ludzi.

Gmina jest zasilana liniami 15 kV, które nie są źródłem niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego.

W chwili obecnej w granicach przedmiotowych terenów brak jest urządzeń radionadawczych będących źródłem niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego.

2.10. Biosfera

Roślinność w obrębie terenu 1 to lasy, pola uprawne i nieużytki rolne oraz towarzysząca im roślinność spontaniczna, ruderalne zbiorowiska w pobliżu terenów zabudowanych oraz zbiorowiska wodne związane z ciekami i niewielkimi zbiornikami wodnymi oraz zieleń urządzone.

Lasy położone w obrębie terenu 1 charakteryzują się dużym rozproszeniem. Są to pozostałości rozległych niegdyś na tym terenie buczyn. Żyzna buczyna karpacka *Dentario glandulosae-Fagetum* porasta najczęściej stokowe gleby brunatne do wysokości 1150 m n.p.m. Podstawowym naturalnym składnikiem drzewostanów jest buk oraz jodła. Jako domieszka występuje świerk. Warstwa runa z reguły jest bardzo bogata. Wśród wielu gatunków roślin można spotkać gatunki charakterystyczne, którymi są: żywiec gruczołowaty *Dentaria glandulosa*. W miejscach wilgotnych dużą rolę w obrębie żyznej buczyny karpackiej odgrywa czosnek niedźwiedzi *Allium ursinum*. Wzdłuż cieków zlokalizowana jest Nadrzeczna olszyna górską *Alnetum incanae*. Zbiorowisko to zajmuje z reguły niewielkie powierzchnie, nieznacznie nachylone, ciągnące się wzdłuż dolnych odcinków potoków. Drzewostan buduje przede wszystkim olsza szara *Alnus incana* z nieznaczną domieszka jesionu wyniosłego *Fraxinus excelsior*, wierzby kruchej *Salix fragilis* i wierzby białej *Salix alba*. W warstwie krzewów oprócz podrostu drzew można spotkać czeremchę zwyczajną i dziki bez czarny *Sambucus nigra*.

Roślinność spontaniczna towarzysząca terenom zabudowanym to m.in. głównie zbiorowiska roślinności łąkowej z klasy *Molinio-Arrhenatheretea*, łąki wilgotne z rzędu *Molinietalia*, ziołorośla nadrzeczne, nadrzeczne zarośla wierzbowe. W miejscach silnie przekształconych przez człowieka występują gatunki synantropijne z klasy *Artemisietea vulgaris*., porastające m.in. nasyp kolejowy i pobocza dróg dojazdowej. Roślinność łąk tworzą przede wszystkim trawy. Stwierdzono występowanie trzcinnika piaskowego (*Calamagrostis epigejos*), kupkówki pospolitej (*Dactylis glomerata*), wiechliny łąkowej (*Poa pratensis*) i rocznej (*P. annua*), mietlicy pospolitej (*Agrostis*

capillaris), kostrzewy łąkowej (*Festuca pratensis*), życicy trwała (*Lolium perenne*). Na terenach o silnym nasłonecznieniu zaobserwowano bylicę piołun (*Artemisia absinthium*), krwawnika pospolitego (*Achillea millefolium*) i dziewannę pospolitą (*Verbascum nigrum*).

Na terenach zabudowanych oraz na cmentarzu występuje zieleń urządzona. Ponadto w pobliżu terenów zabudowanych występują liczne gatunki roślin obcych siedliskowo wprowadzonych w ogrodach, parkach i cmentarzach, które w wyniku synantropizacji siedlisk rozprzestrzeniły się na sąsiednich obszarach.

Park Gminny w Wilkowicach jest to teren o znacznych walorach przyrodniczych, będący pozostałością grądu i obfitujący w gatunki chronione takie jak czosnek niedźwiedzi i lilia złotogłów.

Fauna obszarów leśnych terenu 1 jest stosunkowo uboga, ze względu na niewielkie rozmiary kompleksów leśnych i ich znaczne rozczłonkowanie. Fragment lasu znajdujący się na przedmiotowym terenie nie posiada łączności z sąsiednimi lasami. Na terenie lasu stwierdzono występowanie pospolitych gatunków ssaków takich jak sarny, dziki, lisy. Można tu spotkać różne gatunki sikor i zalatującego skowronka borowego (*Lullula arborea*). Z terenami rolniczymi związane są gatunki ptaków takie jak trznadłe, skowronki, wróble. Spośród bezkręgowców stwierdzono występowanie motyli pawicy grabówki (*Saturnia pavonia*) i przylepka (*Boarmia punctata*). Odnotowano także występowanie drapieżnych chrząszczy z rodziny trzyszczowatych – trzyszczka piaskowego (*Cycindella hybrida*) oraz z rodziny biegaczowatych – biegacza skórzastego (*Carabus coraiceus*) i liszkarza tęcznika (*Calosoma sycophanta*). Spośród chrząszczy zaobserwowano także kłopotka czarnego (*Spondylis buprestoides*) i żuka leśnego (*Geotrupes stercorosus*). Na terenach z roślinnością nieleśną, czyli na przecinkach, roślinności przyległej do torów kolejowych spotkano gatunki takie jak strojnica baldaszówka (*Graphosoma lineatum*), podkrzewin szary (*Pholidoptera griseoptera*) i wojsiłkę pospolitą (*Panora communis*). W obrębie zabudowy mieszkaniowej można spotkać typowe synantropijne gatunki takie jak rybika cukrowego (*Lepisma saccharina*), proسیونka (*Porcelio scaber*), świerszcze domowe (*Acheta domestica*). Na terenach zabudowanych spotyka się gatunki ptaków taki jak kosy, wrony, sroki.

2.11. Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna

W granicach analizowanego terenu występują trzy pomniki przyrody. Ich charakterystykę i lokalizację przedstawiono w tabeli 2.

250-letnia sosna pospolita, która znajdowała się w Mesznej obok szkoły podstawowej została usunięta ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa na mocy uchwały znoszącej pomnik przyrody z dnia 15 września 2009 nr RDOS-24-PN/6634/2/2/09/PS.

W granicach terenu 1 znajdują się aleje drzew, które zasługują na ochronę. Aleje zlokalizowane są wzdłuż głównych ulic: Żywieckiej i Szczyrkowskiej oraz mniejszych – ul. Grabecznik i Bór.

Wschodnia granica przedmiotowego terenu przylega do granicy otuliny Parku Krajobrazowego Beskidu Małego, natomiast granica zachodnia przylega do granic otuliny Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Najbliższe obszary Natura 2000 to leżący w odległości około 3 km na wschód

Obszar Natura 2000 „Beskid Mały” i obszar „Beskid Śląski” położony w odległości około 160 metrów od zachodniej granicy terenu 1.

W granicach terenu 1 występują obszary rolne i leśne, które podlegają ochronie zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r. (tekst jednolity Dz. U. 2004 nr 106, nr 121 poz. 1266 z późniejszymi zmianami).

Kompleks leśny należący do Lasów Państwowych ma status lasów ochronnych.

Terenem szczególnie cennym przyrodniczo i proponowanym do objęcia ochroną jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy jest Park Gminny w rejonie ulicy Parkowej. Jest to park założony na siedlisku grądu subkontynentalnego o zróżnicowanej wilgotności i żyzności podłoża (grąd wysoki, typowy i niski); spośród gatunków roślin chronionych stwierdzono występowanie tu: czosnku niedźwiedziego, lilii złotogłów, pióropusznika strusiego, barwinka pospolitego, bluszczu pospolitego.

Tabela 2. Wykaz pomników przyrody w granicach opracowania.

Nazwa pomnika przyrody (jak w akcie prawnym o ustanowieniu)	Data utworzenia pomnika przyrody	Obowiązująca podstawa prawna wraz z oznaczeniem miejsca ogłoszenia aktu prawnego	Opis pomnika przyrody	Obwód na wysokości 1,3 m [cm]	Wys. [m]	Gmina	Miejscowość	Obręb ewidencyjny	Nr działki ewidencyjnej	Opis lokalizacji
Dąb szypułkowy	5/28/2007	Uchwała R.G. nr VII/58/2007 z 28.05.2007 r.	Dąb szypułkowy (Quercus robur)	303	27	Wilkowice	Wilkowice	7	3305/7	Rośnie na terenie parku gminnego
Buk zwyczajny	5/28/2007	Uchwała R.G. nr VII/58/2007 z 28.05.2007 r.	Buk zwyczajny (Fagus sylvatica)	274	27	Wilkowice	Wilkowice	7	3305/7	Rośnie na terenie parku gminnego
Klon jawor	5/28/2007	Uchwała R.G. nr VII/58/2007 z 28.05.2007 r.	Klon jawor (Acer pseudoplatanus)	249	22	Wilkowice	Wilkowice	7	3305/7	Rośnie na terenie parku gminnego

Cały analizowany teren znajduje się w granicach Obszaru Wysokiej Ochrony (OWO) GZWP. Północna część terenu 1 znajduje się w granicach Obszaru Najwyższej Ochrony (ONO).

2.12. Zabytki kultury i ich ochrona prawna

W granicach terenu 1 znajdują się obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków i do wojewódzkiej ewidencji zabytków (te same obiekty) oraz stanowiska archeologiczne. Ich lokalizacje przedstawiono na załączniku 1. Do obiektów zabytkowych figurujących w wojewódzkiej ewidencji zabytków i w gminnej ewidencji zabytków należą:

a) w miejscowości Bystra:

1. Dom drewniany ul. Cicha nr 3
2. Cmentarz parafialny przy ul. Cmentarnej
3. Dom drewniany ul. Spokojna nr 9
4. Dom drewniany ul. Spacerowa nr 10
5. Kaplica Miłosierdzia Bożego przy Kościele parafialnym pw Wniebowzięcia NMP ul. Szczyrkowska

6. Krzyż przydrożny kamienny przy kościele , ul. Szczyrkowska 3
7. Budynek kuźni ul. Szczyrkowska nr 45
8. Dom murowany ul. Szczyrkowska nr 57
9. Dawna restauracja i kawiarnia „Twardy” ul. Szczyrkowska nr 79, róg ul. Wyzwolenia.
10. Krzyż przydrożny kamienny ul. Szczyrkowska, róg ul. Wyzwolenia
11. Dom drewniany ul. Wspólna nr 6
12. Stanowisko archeologiczne za ostatnimi zabudowaniami ul. Rzemieślniczej w Bystrej; nr obszaru AZP = 109-48; nr stanowiska na obszarze AZP = 1

b) w miejscowości Mieszna:

13. Dom murowany ul. Handlowa nr 6
14. Dom drewniany ul. Handlowa nr 13
15. Kapliczka przydrożna murowana naprzeciw posesji ul. Handlowa nr 17
16. Dawna gospoda (obecnie sklep) ul. Handlowa nr 23
17. Krzyż kamienny ul. Handlowa naprzeciw posesji nr 34

c) w miejscowości Wilkowice:

18. Dom drewniany ul. Do Lasku nr 26
19. Budynek stacji kolejowej PKP ul. Dworcowa nr 3
20. Dom drewniany, ul. Dworcowa 10
21. Dom murowany ul. Grabecznik nr 41
22. Dom drewniany ul. Grabecznik nr 68
23. Dom drewniany ul. Grabecznik nr 94
24. Dom drewniany ul. Grabecznik nr 111 (d. Nr 142)
25. Dom murowany ul. Grabecznik nr 116
26. Dom drewniany ul. Grabecznik nr 118
27. Dom murowany ul. Kolejowa nr 22
28. Dom drewniany ul. Kolejowa nr 39
29. Dom murowany ul. Sportowa nr 16
30. Dom drewniany ul. Sportowa nr 20
31. Dom drewniany ul. Swojska nr 17
32. Dom drewniany ul. Wypoczynkowa nr 15
33. Dom ul. Wyzwolenia nr 17
34. Krzyż przydrożny na pos. ul. Wyzwolenia nr 17
35. Pomnik kamienny Bohaterów Odrodzenia Ojczyzny, ul. Wyzwolenia, róg ul. Do Lasku
36. Dom ul. Wyzwolenia nr 45 (na trasie budowanej drogi ekspresowej S-69 - wyburzony 2011r.)
37. Dom murowany ul. Wyzwolenia nr 56. W wojew. ewidencji zabytków błędnie wykazany w Bystrej;
38. Dom murowany ul. Wyzwolenia nr 62 W wojew. ewidencji zabytków błędnie wykazany w Bystrej
39. Dom drewniany ul. Żywiecka nr 64
40. Chałupa drewniana ul. Żywiecka nr 74
41. Dom mur. ul. Żywiecka nr 96 (ul. Miodowa nr 12). W wojew. ewid. zabytków błędnie pod nr 86
42. Kapliczka przydrożna ul. Żywiecka, róg ul. Wąska (z 1949r.)

43. Dom drewniany ul. Żywiecka nr 196
44. Dom drewniany ul. Żywiecka nr 198
45. Stanowisko archeologiczne nad potokiem Mesznianka (w okolicy skrzyżowania potoku z ulicą Gołębia) w Wilkowicach; nr obszaru AZP = 109-48; nr stanowiska na obszarze AZP = 3
46. Stanowisko archeologiczne nad potokiem Biała, w okolicy ul. Wiklinowej w Wilkowicach; nr obszaru AZP = 109-48; nr stanowiska na obszarze AZP = 4.

2.13. Walory krajobrazowe

Obszar odznacza się znacznymi walorami krajobrazowymi. Cenne z przyrodniczego punktu widzenia walory krajobrazowe posiadają wszystkie koryta rzeczne i koryta potoków górskich znajdujące się w granicach opracowania. Stanowią one zarówno naturalne korytarze ekologiczne, jak również otwarte przestrzenie widokowe i korytarze przewietrzania.

Analizowany teren jest położony w Bramie Wilkowickiej. Jest to szerokie na ok. 5 km obniżenie między Beskidem Śląskim na zachodzie a Beskidem Małym na wschodzie, które powstało w miejscu zmniejszonej odporności skał pomiędzy dwoma uskokiemi tektonicznymi, z których jeden ogranicza od wschodu Beskid Śląski, a drugi pokrywa się z zachodnią granicą Beskidu Małego. Obszary, które zlokalizowane są na zboczach górskich charakteryzują się niezwykle wartościowymi panoramami widokowymi.

Dobrze zachowany jest krajobraz kulturowy. Zachowały się pasma zabudowy w dolinach rzecznych i prostopadłe rozchodzące się łany pól uprawnych, których zamknięcie stanowią grzbiety gór. Gmina posiada także stosunkowo duży zasób obiektów zabytkowych. Są one położone w historycznych częściach wsi; zachowała się przede wszystkim tradycyjna zabudowa drewniana, a także pojedyncze zespoły oraz liczne kapliczki i figury przydrożne, a także zabytki archeologiczne. Zachowały się także czytelne historyczne układy przestrzenne wsi wywierające wpływ na współczesne zagospodarowanie. Widoczna jest duża różnorodność form architektonicznych (zabudowa tradycyjna drewniana, zabudowa murowana nawiązująca do tradycyjnych form i współczesna zabudowa nie kontynuująca cech tradycyjnych). Aleje okazałych drzew w połączeniu z zabytkową zabudową podnoszą walory krajobrazowe analizowanego terenu.

Najcenniejszym przyrodniczo fragmentem terenu jest kompleks leśny porastający środkową część omawianego obszaru. Jest to głównie bór sosnowy z domieszką gatunków drzew liściastych takich jak np. brzoza. Cenne przyrodniczo są zbiorowiska roślinności położone nad ciekami powierzchniowymi. Walory krajobrazowe i przyrodnicze terenu 1 podnosi także park gminny, będący pozostałością grądu.

3. Powiązania przyrodnicze omawianych terenów z terenami otaczającymi

Analizowany obszar położony jest w środkowej części Gminy Wilkowice, w sąsiedztwie większych kompleksów leśnych. Teren 1 leży w obrębie tzw. Bramy Wilkowickiej, stanowiącej połączenie pomiędzy Kotliną Żywiecką a Pogórzem Śląskim. Brama Wilkowicka rozdziela masywy

górskie Beskidu Śląskiego na zachodzie Beskidu Małego na wschodzie. Ze względu na takie ukształtowanie otoczenie terenu 1 pełni istotne funkcje ekologiczne, m.in. w funkcjonowaniu ponadlokalnych systemów przyrodniczych, obszar strategicznej ochrony ekologicznej i szczególnej ochrony wód powierzchniowych i podziemnych karpaccich dopływów Wisły, istotny w utrzymaniu przestrzennej ciągłości obszarów aktywnych biologicznie w Beskidach, Kotlinie Żywieckiej i na Pogórzu. Zabudowa Wilkowic stanowi główną barierę utrudniającą migrację organizmów z pomiędzy obszarami Beskidu Małego i Śląskiego (czyli o przebiegu równoleżnikowym). Natomiast tereny słabo zurbanizowanych obniżen i dolin rzecznych w obrębie terenu 1 mogą pełnić ważną rolę w utrzymaniu przestrzennej ciągłości obszarów aktywnych biologicznie położonych na południu (Beskidy) i północy (Pogórze, Kotlina Wisły), zapewniają migrację gatunków na kierunku południowym i dla zasilania zubożonego środowiska biotycznego, gęsto zaludnionych terenów na północy. Z tego względu należy rozbudowywać zieleń wzdłuż cieków wodnych by zachować ich ciągłość ekologiczną.

4. Diagnoza stanu funkcjonowania środowiska

4.1 Odporność środowiska na degradację i jego zdolność do regeneracji

Odporność środowiska na degradację jest ściśle powiązana z jego możliwością do regeneracji. Natomiast zdolność środowiska do regeneracji określona jest długością zmian zachodzących w środowisku, tzn. czasem, jaki upłynął od zaprzestania degradacji środowiska do momentu powrotu do stanu, jaki miał miejsce przed rozpoczęciem oddziaływania na środowisko.

Podstawowe zmiany w środowisku analizowanego obszaru związane są z postępującą urbanizacją terenów. W tym przypadku zmianie ulegają dominujące ekosystemy leśne, łąkowe czy użytki rolne na rzecz powierzchni szczelnych (drogi dojazdowe, place) oraz budynków kubaturowych. Zmniejszeniu ulega różnorodność gatunkowa rodzimej flory i fauny. Na terenach zabudowy następuje wypieranie obecnie występujących gatunków roślin przez gatunki obce siedlisko. Terenem szczególnie narażonym na degradację są lokalne korytarze ekologiczne o przebiegu południowym i równoleżnikowym. W chwili obecnej korytarze o przebiegu równoleżnikowym w zasadzie już utraciły swoją funkcję. Zabudowa w granicach analizowanego terenu istnieje od kilku wieków.

Zabudowane tereny oprócz faktu iż ograniczają tereny biologicznie czynne to są jeszcze źródłem emisji hałasu i zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego oraz zwiększeniu ilości odpadów związanej ze wzrostem ilości mieszkańców, także sezonowych.

Zmienia się jakość powietrza atmosferycznego tj. pogarszają się warunki aerosanitarnie na terenach zabudowanych – głównie ze względu na niską emisję oraz emisję spalin wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych – zjawisko to pogłębia się wraz z zagęszczeniem zabudowy i wzrostem natężenia ruchu. Ze względu na ukształtowanie terenu otaczającego przedmiotowy obszar i rozbudowane ciągi komunikacyjne, zanieczyszczenie powietrza w obrębie terenu 1 jest znaczne.

Na stan i jakość środowiska przyrodniczego analizowanego terenu wpływa również hałas pochodzący głównie ze wzmożonego ruchu komunikacyjnego.

Zmiany te jednak są związane z istniejącą działalnością człowieka ustają po jej zakończeniu. Możliwa jest, więc regeneracja środowiska a miarą zdolności do regeneracji jest tu okres jaki jest potrzebny do powrotu środowiska do stanu pierwotnego. Mając na uwadze fakt, że w pobliżu analizowanego terenu znajdują się tereny stosunkowo słabo przekształcone przez człowieka (obszary wyższych partii Beskidów), to pomimo długotrwałego osadnictwa i oddziaływania człowieka, regeneracja środowiska nastąpiłaby stosunkowo szybko po zaprzestaniu ingerencji ludzkiej.

4.2 Wskazania obszarów predysponowanych do pełnienia przede wszystkim funkcji przyrodniczych (o istotnym znaczeniu dla zachowania bioróżnorodności)

W obrębie przedmiotowego terenu, mimo wielowiekowego wpływu działalności człowieka występuje wiele terenów o wysokich wartościach przyrodniczych, których dalsze zachowanie zapewni prawidłowe funkcjonowanie przyrody we względnej równowadze ekologicznej. Tereny te obejmują elementy i struktury o zwiększonym potencjale biologicznym. Obszary te podlegać winny ochronie przed zmianą dotychczasowego sposobu użytkowania a należą do nich:

- **lokalne korytarze ekologiczne** – obejmujące liniowe struktury przestrzenne zapewniające ciągłość przestrzenna dla sąsiednich ekosystemów, zapobiegając ich izolacji stwarzamy sprzyjające warunki migracji flory i fauny. Korytarze ekologiczne wzmagają naturalną odporność układu i magazynują najwartościowsze gatunki; struktury, wiążą przestrzennie obszary zasilania i regionalny system przyrodniczy – w przypadku analizowanego terenu wyznaczono jeden obszar pełniący rolę korytarze ekologicznego. Teren ten obejmuje obszary łąkowe i nieużytki rozciągające się w południowo-wschodniej części terenu 1 oraz ciek i towarzyszącą im roślinność;
- **kompleksy leśne** – formy obszarowe, tworzone przez wyróżniające się z otoczenia skupiska osobników, gatunków, biomasy, pełniące role głównych centrów zasilania i stabilizacji przyrody dla całego układu przestrzennego; formy te mają istotne znaczenie klimatyczne, hydrologiczne i biologiczne. W granicach przedmiotowego terenu rolę tą pełni niewielki kompleks leśny rozciągający się przy północno – zachodniej granicy obszaru. Las ten pełni również funkcję Lasu Ochronnego.
- **Park Gminny** w Wilkowicach jest pozostałością naturalnego lasu i siedliskiem wielu gatunków chronionych roślin. Stwarza także dogodne miejsce dla gniazdowania chronionych ptaków, ze względu na wiek drzewostanu i zróżnicowanie przestrzenne (np. dzięciołów, kowalików).
- **Roślinność wzdłuż cieków wodnych** jest zachowana w stosunkowo dobrym stanie. Wilgotne i świeże łąki są siedliskiem wielu chronionych gatunków roślin i należy utrzymać je w dotychczasowym użytkowaniu. Dotyczy to również przyległych im pól uprawnych, pastwisk i łąk kośnych, ponieważ ochrona ekosystemów łąk to nie tylko zakaz zmiany użytkowania siedliska, ale także utrzymanie tradycyjnego ekstensywnego użytkowania.

5 Wstępna prognoza zmian zachodzących w środowisku

Teren 1 jest w chwili obecnej częściowo zabudowany. Obszary niezabudowane posiadają walory przyrodnicze i krajobrazowe, takie jak: otwarte tereny pól uprawnych i nieużytków oraz charakterystyczną rzeźbę.

Powiększające się tereny zabudowy, powodować będą zajmowanie coraz większych połaci terenów biologicznie czynnych. Rozwojowi budownictwa towarzyszyć będzie rozwój infrastruktury technicznej (linie przesyłowe energii elektrycznej, sieć kanalizacyjna, wodna, gazowa) i drogowej jak również wzrost poziomu hałasu i zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego.

Ponadto rozwój zabudowy o charakterze mieszkaniowym, szczególnie w tych terenach, które zlokalizowane są na zboczach górskich lub otulinie obszarów chronionych przyczyni się sezonowo do wzrostu liczby osób zamieszkujących te tereny i generował będzie zwiększoną ilość odpadów i ścieków, które mogą zanieczyszczać wody powierzchniowe i podziemne.

Widocznym problemem w obrębie terenów zabudowanych jest tzw. „niska emisja”. Rozszerzanie zabudowy będzie nasilało ten proces, chyba że zostaną podjęte środki mające na celu ograniczenie emisji zanieczyszczeń pochodzących z ogrzewania gospodarstw.

Najbardziej znaczącą zmianą zachodzącą w środowisku omawianego terenu jest tendencja do wprowadzania zabudowy na tereny biologicznie czynne. Prawdopodobnym jest, że aktualnie występująca antropopresja z czasem będzie się pogłębiać. Występujące w południowej części omawianego obszaru fragmenty niezabudowane położone pomiędzy istniejącymi terenami zabudowanymi (obecnie użytkowane rolniczo) mogą zostać z czasem zabudowywane.

Konsekwencją postępującej antropogenizacji obszaru znajdującego się w granicach opracowania jest przekształcenie jego środowiska przyrodniczego.

Zabudowywanie terenu przyczyni się do rozwoju infrastruktury komunikacyjnej (wzrost liczby ciągów komunikacyjnych), pogorszenia klimatu akustycznego i jakości powietrza atmosferycznego, zanieczyszczenia gleby i wód powierzchniowych, a także stanowić będzie barierę dla migracji wielu gatunków roślin i zwierząt.

6 Ocena przydatności środowiska dla różnych form użytkowania i zagospodarowania – wydzielenia ekofizjograficzne

Ocena środowiska dla różnych form użytkowania polegała na wyznaczeniu obszarów (w zależności od możliwości środowiska), które powinny być chronione dla poszczególnych funkcji użytkowych oraz wskazanych do urbanizacji.

FUNKCJA PRZYRODNICZA

Do pełnienia funkcji przyrodniczej wskazane zostały przede wszystkim tereny leśne i doliny rzeczne. Doliny rzeczne obejmują tereny położone wzdłuż cieków powierzchniowych i są głównie obszary, na których zwierciadło wody znajduje się powyżej 1 m ppt. Obszary dolin pełnią ważną funkcję na terenie gminy, stanowią one korytarze ekologiczne pozwalające na migrację zwierząt oraz korytarze przewietrzania. W związku z ich ważną funkcją przyrodniczą należy tereny te wykluczyć

zainwestowania. W przypadku istniejącej zabudowy wskazane byłoby ograniczenie zagęszczania zabudowy w dolinach.

Tereny leśne, czyli obszary należące do Lasów Państwowych oraz pozostałe zalesienia i pozostałości lasów pełnią funkcje wodo- i glebochronne.

W celu zwiększenia lesistości obszaru centralnej i południowej części gminy wskazane byłoby wprowadzenie zalesień na terenach odłogowanych, zagrożonych erozją gruntów, położonych w bezpośrednim sąsiedztwie lasów, na wododziałach, wzdłuż cieków. Należy przy tym zadbać właściwe kształtowanie terenów zalesionych, tzn. dobranie odpowiedniego składu gatunkowego wprowadzanych drzew oraz odpowiedni kształt zalesianego obszaru (zbliżony do koła lub kwadratu o powierzchni umożliwiającej wykształcenie się zbiorowiska roślinnego typowego dla lasów). Jednocześnie należy zapewnić pozostawienie mozaiki siedlisk – uwzględnić pozostawienie terenów rolnych. Nie należy wprowadzać zalesień na tereny wilgotnych łąk towarzyszących ciekom w obrębie terenu 1. Takie ukształtowanie terenu zwiększy jego bioróżnorodność i bogactwo gatunkowe flory i fauny.

Zieleń urządzona w obrębie terenu 1, czyli park i zieleńce, a także zieleń towarzysząca głównym ciągom komunikacyjnym powinna także być chroniona.

FUNKCJA UŻYTKOWA

Tereny rolnicze

W granicach gminy występują gleby o niskiej klasie bonitacji. We wszystkich sołectwach występują gleby III-VI klasy bonitacji z przewagą IV klasy. Do pełnienia funkcji rolniczej predysponowane są obszary zlokalizowane w środkowej i południowo-wschodniej części terenu 1 oraz w południowej części terenu 2, gdzie występują większe powierzchnie terenów rolnych. Gleby te są wprawdzie niskiej klasy bonitacji, ale ich pozostawienie w dotychczasowym użytkowaniu jest wskazane ze względów przyrodniczych. Wykluczyć z użytkowania rolniczego należałoby tereny usytuowane wzdłuż drogi krajowej DK 94 i drogi wojewódzkiej 942. Nacisk na ochronę gruntów rolnych jest ważny zwłaszcza w obecnym okresie ogólnej tendencji przeznaczania pod presją społeczną wszystkich terenów pod zabudowę bez względu na fakt czy istnieje tak infrastruktura techniczna, czy nie.

Tereny mieszkaniowe i usług

Terenami preferowanymi do zabudowy są przede wszystkim obszary, na których istnieją już takie formy zainwestowań. Na obszarach tych w części bardziej zurbanizowanej zabudowa winna odbywać się poprzez zagospodarowanie wolnych przestrzeni między budynkami. Terenami, na których wskazane jest dogęszczanie zabudowy jest obszar położony w centralnej i południowo-zachodniej części terenu 1. Zalecane jest dogęszczanie zabudowy zwłaszcza w miejscach posiadających podłączenie do kanalizacji sanitarnej. Tereny, które powinny być wykluczone z zabudowy to przede wszystkim obszary zalesione oraz tereny zwartych kompleksów pól uprawnych. Ze względu na klimat akustyczny nie jest wskazane wprowadzanie zabudowy mieszkaniowej wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych: drogi krajowej 94, drogi wojewódzkiej 942 oraz torów kolejowych. Te tereny są preferowane pod zabudowę usługową. Frontowe usytuowanie budynków usługowych stanowić będzie

ekran akustyczny chroniący tereny położone w pobliżu wspomnianych ciągów komunikacyjnych przed nadmierną emisją hałasu.

Ze względu na niezadowalający stan sanitarny powietrza w obrębie analizowanych terenów oraz znaczny stopień zabudowy wskazane jest wprowadzenie zieleni towarzyszącej: co najmniej 60% powierzchni działki, przeznaczonej pod zabudowę.

Inną formą usług są tereny będące wykorzystywane jako tereny rekreacyjno – wypoczynkowe. Do pełnienia funkcji rekreacyjnej można również zaadoptować liczne tereny leśne w obrębie terenu 1. Mogą one wykorzystywane jako tereny spacerowe. Nie wymaga to rozbudowy dodatkowej infrastruktury, która naruszyłaby walory krajobrazowe lasów. Terenem rekreacyjno-wypoczynkowym jest także park gminny w Wilkowicach. Ze względu na walory przyrodnicze i edukacyjne parku, należy zachować naturalny charakter roślinności zieleni parkowej i nie dopuścić do nadmiernej rozbudowy infrastruktury. Tereny sportu i rekreacji wymagające ingerencji w roślinność i krajobraz (np. korty tenisowe, boiska itp.) można zlokalizować w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zabudowy mieszkaniowej.

FUNKCJA PRZEMYSŁOWA

Na istniejących terenach przemysłowych zlokalizowane są zakłady których uciążliwość ogranicza się do granic zakładu. Generalnie tereny te zlokalizowane są pośród istniejącej zwartej zabudowy (np. zakład EKO WTÓR Jakubiec zlokalizowany w granicach terenu 1).

Osobna kategorie tworzą zakłady których obecność wiąże się z emisją odorów. Nie normowany parametr ze względu na indywidualny charakter odbioru powoduje że lokalizacja tych zakładów stwarza zawsze konflikty. W granicach opracowania zlokalizowane jest składowisko odpadów komunalnych (w południowej części terenu 1), jednakże jest ono oddalone od zabudowy mieszkaniowej i oddzielone roślinnością izolacyjną.

Tereny, na których możliwe jest dopuszczenie zabudowy przemysłowej to obszary wzdłuż ciągów komunikacyjnych o największej przepustowości, czyli ul. Szczyrkowskiej i ul. Żywieckiej w obrębie terenu 1.

7 Uwarunkowania ekofizjograficzne (wskazania planistyczne do kształtowania funkcjonalno-przestrzennej struktury użytkowania i zagospodarowania krajobrazu z punktu widzenia potrzeb przyrodniczych)

Celem opracowania ekofizjograficznego jest dostarczenie projektantom i decydom kompleksowych informacji o funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego dla potrzeb zagospodarowania przestrzennego. Informacje te są niezbędne do planowania z uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju.

Szczegółowo wskazania terenów do pełnienia poszczególnych funkcji – przyrodniczej i użytkowej omówiono w rozdziale 6 niniejszego opracowania.

Przy tworzeniu kierunków zagospodarowania proponuje się uwzględnić również następujące uwarunkowania:

- nie należy lokować nowej zabudowy, a w szczególności zabudowy uciążliwej dla środowiska przyrodniczego na terenach biologicznie czynnych wskazanych na załączniku mapowym nr 1 do pełnienia głównie funkcji przyrodniczej tj. w obrębie cieków wodnych i towarzyszącej im roślinności oraz w sąsiedztwie kompleksu leśnego;
- na nowych terenach wskazanych do zabudowy należałoby wprowadzać zabudowę o niskiej intensywności (jako kontynuację terenów zabudowanych sąsiadujących z przedmiotowym) z zachowaniem wysokiego odsetka powierzchni biologicznie czynnych;
- należałoby zachować w niezmienionej formie zagospodarowania obszary leśne oraz tereny nieużytków i łąk ze względu na ich wysokie walory przyrodnicze i pełnioną funkcję korytarzy ekologicznych o znaczeniu lokalnym umożliwiającym wymianę bioróżnorodności;
- doliny potoków, w których występują złoża kruszywa nie powinny być eksploatowane, ze względu na niską wartość surowca i zbyt wysokie koszty środowiskowe eksploatacji (zniszczenie koryta cieków i towarzyszącej mu roślinności).
- Ze względu na realne zagrożenie infiltracji zanieczyszczeń do płytko występujących wód podziemnych oraz dużą podatność na zanieczyszczenia zbiorników wód podziemnych, konieczna jest dalsza rozbudowa systemu kanalizacji oraz ograniczenie zabudowy do terenów już zaopatrzonych w taką kanalizację.

Teren 2 Teren położony pomiędzy ulicą Wyzwolenia i Żywiecką

SPIS TREŚCI:

1	PODSTAWOWE INFORMACJE O TERENIE.....	26
1.1.	POŁOŻENIE ADMINISTRACYJNE.....	26
1.2.	REGIONALIZACJA FIZYCZNOGEOGRAFICZNA	26
1.3.	WYBRANE INFORMACJE O ZAGOSPODAROWANIU TERENU	26
1.3.1.	<i>Powiązania komunikacyjne</i>	27
1.3.2.	<i>Zaopatrzenie w wodę</i>	27
1.3.3.	<i>Odprowadzanie ścieków</i>	27
1.3.4.	<i>Gospodarka odpadami</i>	27
2.	CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA I JEGO FUNKCJONOWANIA.....	28
2.1.	RZEŻBA TERENU I SIEĆ HYDROGRAFICZNA	28
2.2.	<i>Geologia</i>	29
2.3.	<i>Warunki hydrogeologiczne</i>	29
2.4.	<i>Gleby</i>	29
2.5.	WARUNKI KLIMATYCZNE	30
2.6.	STAN CZYSTOŚCI POWIETRZA	30
2.7.	HAŁAS	31
2.8.	PROMIENIOWANIE NIEJONIZUJĄCE	32
2.9.	BIOSFERA	32
2.10.	ZASOBY PRZYRODNICZE I ICH OCHRONA PRAWNA	33
2.11.	ZABYTKI KULTURY I ICH OCHRONA PRAWNA.....	33
2.12.	WALORY KRAJOBRAZOWE	33
3.	POWIĄZANIA PRZYRODNICZE OMAWIANYCH TERENÓW Z TERENAMI OTACZAJĄCYMI....	34
4.	DIAGNOZA STANU FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	34
4.1.	ODPORNOŚĆ ŚRODOWISKA NA DEGRADACJĘ I JEGO ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI	34
4.2.	WSKAZANIA OBSZARÓW PREDYSPONOWANYCH DO PEŁNIENIA PRZEDE WSZYSTKIM FUNKCJI PRZYRODNICZYCH (O ISTOTNYM ZNACZENIU DLA ZACHOWANIA BIORÓŻNORODNOŚCI).....	35
5.	WSTĘPNA PROGNOZA ZMIAN ZACHODZĄCYCH W ŚRODOWISKU.....	36
6.	OCENA PRZYDATNOŚCI ŚRODOWISKA DLA RÓŻNYCH FORM UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA – WYDZIELENIA EKOFIZJOGRAFICZNE	36
7.	UWARUNKOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNE (WSKAZANIA PLANISTYCZNE DO KSZTAŁTOWANIA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ STRUKTURY UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA KRAJOBRAZU Z PUNKTU WIDZENIA POTRZEB PRZYRODNICZYCH).....	38

SPIS RYSUNKÓW:

Rysunek 1 Położenie terenu 2

SPIS TABEL:

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałas w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez linie elektroenergetyczne oraz starty, lądowania i przeloty statków powietrznych (Teren 2)

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW GRAFICZNYCH:

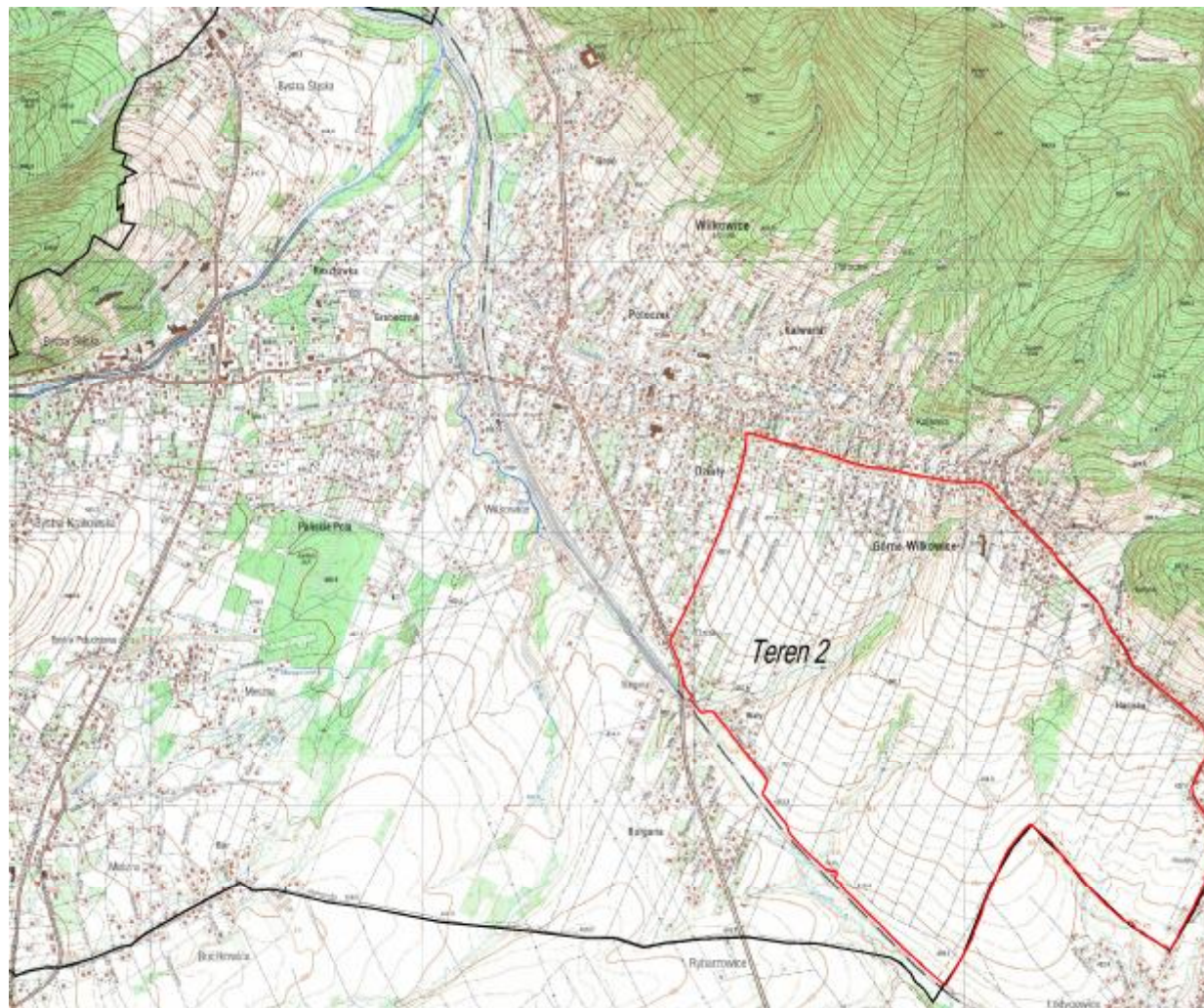
Załącznik 1 Mapa uwarunkowań środowiskowych w skali 1:5 000

Załącznik 2 Mapa geologiczna w skali 1:50 000

1 Podstawowe informacje o terenie

1.1. Położenie administracyjne

Omawiany teren położony jest w południowej części województwa śląskiego, w południowej części powiatu bielskiego, we wschodniej części gminy Wilkowice – w sołectwie Wilkowice. Powierzchnia terenu wynosi około 2,4 km². Rozciąga się pomiędzy ul. Żywiecką na zachodzie i ulicą Wyzwolenia na północy i wschodzie.

Rysunek 3 Lokalizacja Terenu 2 na tle granic Gminy Wilkowice.

1.2. Regionalizacja fizycznogeograficzna

W podziale regionalnym według Kondrackiego (2001) omawiany teren zlokalizowany jest w podprowincji Zewnętrzne Karpaty Zachodnie (513), w makroregionie Beskidy Zachodnie (513.4-6) i położony jest znajduje się na granicy mezoregionów: Kotlina Żywiecka (513.46) i Beskid Mały (513.47).

1.3. Wybrane informacje o zagospodarowaniu terenu

Jest to rozległy dość duży obszar ograniczony ulicami Prosta i Żywiecką oraz linią kolejową od zachodu oraz ulicą Wyzwolenia od północnego-wschodu. W granicach terenu 2 znajduje się przede

wszystkim zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z usługami rzemieślniczymi i zabudowa zagrodowa. Tereny zabudowane zlokalizowane są wzdłuż ulicy Wyzwolenia (miejscowość Górne Wilkowice i Działy) w północno-zachodniej części analizowanego terenu. Część południowa to w większości tereny biologicznie czynne – pola uprawne oraz lasy i zadrzewienia. Teren 2 w całości znajduje się w otulinie Parku Krajobrazowego Beskidu Małego.

1.3.1. Powiązania komunikacyjne

Główne ciągi komunikacyjne w obrębie terenu 2 to ulice wyznaczające jego zachodnią i północno-wschodnią granicę – ul. Żywiecka i ul. Wyzwolenia. Ulica Żywiecka to droga krajowa nr 94 o znacznym natężeniu ruchu. Ulica Wyzwolenia jest drogą powiatową (nr 1404S) o mniejszym natężeniu ruchu. Wzdłuż południowej części zachodniej granicy biegnie linia kolejowa relacji Bielsko-Biała – Żywiec – Zwardoń – granica państwa..

1.3.2. Zaopatrzenie w wodę.

Podstawowym źródłem zaopatrzenia mieszkańców terenu w wodę są powierzchniowe i podziemne ujęcia wód. Opisywany teren jest obsługiwany przez Spółkę Wodociągową w Wilkowicach. Zabudowania gminy zaopatrywane są w wodę przez sieci komunalne należące do spółki wodociągowej z ujęć wody zlokalizowanych w obrębie gminy (3 ujęcia powierzchniowych i 3 ujęcia podziemne) oraz z ujęć własnych.

1.3.3. Odprowadzanie ścieków

Ścieki komunalne, w przypadku obszarów zabudowanych w granicach omawianego terenu odprowadzane są do systemu kanalizacji sanitarnej istniejącej na terenie gminy lub do osadników bezodpływowych i oczyszczalni przydomowych. Wody opadowe są zagospodarowywane na działkach oraz trafiają w wyniku spływów powierzchniowych do przydrożnych rowów i cieków powierzchniowych.

Planowana jest budowa – w trakcie modernizacji dróg gminnych – kanalizacji deszczowej, odwadniającej te drogi.

1.3.4. Gospodarka odpadami

Podmiotem gospodarczym prowadzącym zbiórkę i transport odpadów komunalnych na terenie gminy Wilkowice jest „EKOŁAD” Spółka z o.o. z siedzibą w Wilkowicach. Systematyczna zbiórka surowców wtórnych w gminie Wilkowice prowadzona jest od drugiej połowy lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia. Selektywną zbiórkę surowców prowadzi się w oparciu o metodę segregacji „u źródła”. Odpady zbiera się w odpowiednio oznaczonych workach foliowych. Aktualnie w ten sposób zbiera się: szkło, tworzywa sztuczne, puszki i drobny złom oraz makulaturę.

Spółka „EKOŁAD” udostępnia właścicielom budynków mieszkalnych, obiektów oświatowo-kulturalnych i administracyjnych odpowiednio oznakowane worki foliowe do selektywnej zbiórki surowców wtórnych. Jednocześnie zebrane surowce wtórne trafiają do Spółki „EKOŁAD”, gdzie są doczyszczane i ekspediowane do odbiorców. W 2002 r. Ilość zebranych surowców wtórnych (bez opon i drewna) wyniosła 201,1 Mg.

2. Charakterystyka stanu środowiska i jego funkcjonowania

2.1. Rzeźba terenu i sieć hydrograficzna

Teren 2 znajduje się w obszarze Beskidu Małego, w dolinie rzeki Białej i potoku Żylica. Teren 2 obniża się ku południu (na północy terenu 2 rzędne powierzchni gruntu wynoszą około 482 m n.p.m. a w jego części południowej – 404 m n.p.m.).

Pod względem hydrograficznym analizowane tereny należą do zlewni rzeki Białej (północno-zachodnia część terenu 2) oraz w zlewni rzeki Żylicy (pozostała część terenu 2).

Rzeka Biała jest prawobrzeżnym dopływem Wisły o długości 28,6 km i powierzchnia dorzecza 139 km². Ma źródła się na stokach Góry Baraniej na wysokości około 100 m n.p.m. Rzeka Biała jest uregulowana na długości około 25 km czyli od Bystrej Górnej do ujścia do rzeki Wisły w Kaniowie.

Potok Żylica to niewielki (dł. około 22 km) potok górski o źródłach w przysiółku Salmopol w gminie Szczyrk. Żylica przepływa przez Kotlinę Żywiecką w kierunku południowym. Jej wody wpadają do Jeziora Żywieckiego.

W obrębie terenu 2 znajduje się szereg drobnych bezimiennych cieków uchodzących do rzeki Białej lub do potoku Wieśnik oraz sam potok Wieśnik.

Wszystkie rzeki i potoki w granicach przedmiotowego terenu to cieki posiadające typowo górski charakter.

Jakość wód powierzchniowych badana jest przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w punktach monitoringu regionalnego. Poniżej przedstawiono wyniki badań wód w punktach na terenie Gminy Wilkowice pochodzące z roku 2002.

Tabela 1 Klasyfikacja rzek w punkcie monitoringu wód powierzchniowych

Rzeka, punkt monitoringu	Klasyfikacja na podstawie poszczególnych oznaczeń							Klasyfikacja ogólna
	Tlen	BZT ₅ ChZT utlenialność	Związki biogenne	Związki mineralne	Metale ciężkie	Zawiesina	Bakteriologia	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
<i>Biała – 28,6 km</i>								
<i>W Wilkowicach- 23,6 km</i>	I	II	II	I	I	I	III	III
<i>Białka- 7,6 km</i>								
<i>Ujście do Białej- 0,0/22,2 km</i>	I	I	II	I	I	II	non	non

non- pozaklasowa jakość wód

Związki biogenne oraz zanieczyszczenie bakteriologiczne to główne czynniki obniżające jakość wód powierzchniowych. Rzeka Białka prowadzi wody pozaklasowe. W raporcie o stanie wód powierzchniowych województwa śląskiego na rok 2009 wody rzeki Białej i potoku Białka klasyfikuje się do kategorii jakości wody A3 (potok Białka) zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz.U.Nr32/2004, poz.284) w sprawie klasyfikacji dla prezentowania stanu wód

powierzchniowych i podziemnych, sposobu prowadzenia monitoringu oraz sposobu interpretacji wyników i prezentacji stanu tych wód. Świadczy to o zanieczyszczeniu cieków ściekami socjalno - bytowymi.

2.2. Geologia

Podłoże zbudowane jest z fliszu karpackiego. W budowie geologicznej obszaru gminy Wilkowice biorą udział głównie utwory kredy dolnej i górnej oraz trzeciorzędowe utwory fliszu karpackiego, czwartorzędowe utwory lessopodobne, zboczowe, deluwialne oraz czwartorzędowe utwory rzeczne (aluwia).

Występujące w obrębie terenu 2 utwory to:

- piaskowce i łupki istebniańskie;
- ropy, gliny i piaski zwietrzelinowe;
- mułki, piaski i żwiry rzeczne;

W granicach terenu 2 występuje osuwisko. Jego lokalizację przedstawiono na mapie uwarunkowań środowiskowych.

2.3. Warunki hydrogeologiczne

Zgodnie z Mapą hydrogeologiczną Polski, Arkusz Bielsko – Biała , w skali 1:200 000 wszystkie tereny objęte opracowaniem położone są w Regionie Karpackim (XXIII), podregionie zewnętrzno-karpackim (XXIII 1). Obszar ten charakteryzuje się występowaniem wód szczelinowych, w mniejszym stopniu szczelinowo – porowych w utworach fliszowych trzeciorzędu (paleogen) i kredy. Wodonośność tych poziomów jest ograniczona, nieznacznie wyższa na obszarze, gdzie w budowie geologicznej podłoża zaznacza się mniejszy udział piaskowców a większy utworów łupkowych, jednakże wydajność nie przekracza tutaj 2 m³/h.

Opisywane tereny znajdują się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 447 o nazwie „Beskid Mały”. Jest to zbiornik kredowy szczelinowo-porowy, niezbyt zasobny, w sposób naturalny drenowany przez rzeki i podatny na zanieczyszczenia.

2.4. Gleby

W granicach analizowanego terenu występują różne rodzaje gleb - od lekkich poprzez ciężkie do bardzo trudnych do uprawy glin ilastych, glin pylastych i pyłów lessopodobnych. Są to gleby o niewielkiej przepuszczalności. W obrębie terenów zabudowanych występują gleby antropogeniczne o zróżnicowanej przepuszczalności.

Gleby zaklasyfikowano pod względem użyteczności rolnej do następujących kompleksów glebowych:

- zbożowy pastewny mocny
- pszenny górski
- zbożowo- pastewny górski
- owsiano-pastewny górski.

Gleby analizowanych terenów są w większości zagrożone erozją lub ulegają erozji.

2.5. Warunki klimatyczne

Analizowany obszar znajduje się w obrębie dzielnicy klimatycznej podkarpackiej charakteryzującej się mocno zróżnicowanym, piętrowym układem elementów klimatycznych. Występująca tu zmienność poszczególnych czynników klimatycznych zależy głównie od wysokości terenu nad poziom morza. Teren 2 znajduje się w większości w Pietrze klimatycznym umiarkowanie ciepłym ze średnią roczną temperaturą 8-10°C. Średnie opady wynoszą około 880 mm.

Za niekorzystne warunki klimatyczne, szczególnie w obszarach zabudowanych, można uznać:

- silne wiatry fenowe, zwłaszcza w okresie wczesnej wiosny i późnej jesieni, które mogą osiągnąć prędkość ponad 30m/s,
- spóźnione przymrozki wiosenne oraz występowanie inwersji i mgieł w dolinach,
- obfite opady śniegu zimą oraz długotrwałe, nawalne letnie opady deszczu.

2.6. Stan czystości powietrza

Powietrze atmosferyczne jest jednym z ważniejszych komponentów środowiska a stan jego czystości może wywierać ujemny wpływ na zdrowie ludzi, roślin, zwierzęta oraz wartość użytkową gleby i wody.

Ochrona powietrza jest zadaniem priorytetowym na terenie gminy Wilkowice. Głównymi źródłami zanieczyszczeń na omawianym terenie są:

- Emisje z zakładów przemysłowych nawiewane na analizowane tereny (m.in. zakłady przemysłowe, elektrownie, elektrociepłownie i ciepłownie zlokalizowane poza granicami gminy, w tym także poza granicami z Ostrawsko Karwińskiego Okręgu Przemysłowego (Czechy), z którego przesyłane są toksyczne pyły i gazy);
- Niska emisja sektora komunalno – bytowego w przypadku terenów zabudowanych;
- Komunikacyjne źródła zanieczyszczeń (transport drogowy) dotyczący terenów położonych wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych.

Na terenie Gminy Wilkowice nie występuje scentralizowany system grzewczy. Problem niskiej emisji związany jest przede wszystkim z zanieczyszczeniami powstającymi w wyniku spalania paliw dla potrzeb ogrzewania budynków zlokalizowanych w obrębie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej terenów 1, 2 i 4. Zgodnie z informacjami zawartymi w Programie Ochrony Środowiska w większość budynków jest ogrzewanych przestarzałymi systemami ogrzewania, zaopatrzonymi w kotły o mocach cieplnych do 100 kW. Stosowane urządzenia grzewcze są nieefektywne. Stosowane paliwo jest niskiej jakości - węgiel oraz odpady z jego przeróbki (muł węglowy) to najpopularniejsze nośniki energii wykorzystywane do ogrzewania gospodarstw. W konsekwencji, wiele trujących części lotnych, zawartych w spalonym węglu (smoły, popioły, toksyczne gazy, będące w 30% składnikami węgla) nie są spalane, lecz uwalniane bezpośrednio do atmosfery).

Emisja komunikacyjna jest wynikiem przede wszystkim spalania paliw w silnikach samochodowych. Spaliny z układów wydechowych dostające się do powietrza atmosferycznego zawierają m.in. dwutlenek węgla, tlenki azotu, tlenki węgla i węglowodory – w tym benzen i aldehydy.

Na terenie Gminy Wilkowice nie ma punktu pomiarowego monitoringu powietrza WIOŚiGW w Katowicach. Najbliższy taki punkt znajduje się w Żywcu. Wyniki pomiarów z tego punktu pomiarowego wskazują, że w tym rejonie średnie stężenie pyłu zawieszonego w 2011 r. wyniosło około 58,4 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$] (dopuszczalna norma wynosi 40 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]). Średnie stężenie tlenków azotu wyniosło 55,0 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$] (dopuszczalna norma wynosi 30 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]).

Tabela 2. Stacja monitoringu: Żywiec, ul. Słowackiego 2, Raport roczny: 2010

Parametr	Jednostka	Poziom dopuszcz.	Miesiąc												Średnia
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
Dwutlenek siarki (SO ₂)	$\mu\text{g}/\text{m}^3$	20	86	59	28	17	8	6	5	6	8	23	26	59	27,1
Tlenek azotu (NO)	$\mu\text{g}/\text{m}^3$		34	28	9	8	6	10	14	5	11	21	27	35	17,0
Dwutlenek azotu (NO ₂)	$\mu\text{g}/\text{m}^3$	40	46	47	28	27	23	21	22	19	23	30	27	42	29,1
Tlenki azotu (NO _x)	$\mu\text{g}/\text{m}^3$	30	98	89	42	39	32	36	43	27	40	62	68	96	55,0
Pył zawieszony (PM ₁₀)	$\mu\text{g}/\text{m}^3$	40	129	72	43	32	30	29	32	27	44	72	68	129	58,4
Prędkość wiatru (WS)	m/s		0,7	0,7	1,1	0,6	0,5	0,6	0,4	0,8	0,9	0,7	1,1	0,8	0,75
Kierunek wiatru (WD)	° (stopnie)		168	192	194	176	125	136	142	172	165	141	174	183	164,4
Temperatura (TP)	°C		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wilgotność	%		88	84	73	75	90	78	80	82	87	84	84	36	78,6
Ilość opadu	mm		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

2.7. Hałas

W obrębie analizowanego terenu źródłami hałasu są ciągi komunikacyjne (drogi, linie kolejowe), oraz obszary zabudowane.

Dopuszczalne poziomy hałasu określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120, poz. 826) dla terenów zabudowanych przedstawione zostały poniżej w Tabeli 1.

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez linie elektroenergetyczne oraz starty, lądowania i przeloty statków powietrznych

Przeznaczenie terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w dB			
	drogi lub linie kolejowe*)		pozostałe objekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie postępującym	przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
2	3	4	5	6
1/Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 2/Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	55	50	50	40
3/Tereny mieszkaniowo - usługowe	60	50	55	45

*) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym.

W przypadku analizowanych terenów głównymi źródłami hałasu jest przede wszystkim ulica Żywiecka i linia kolejowa. Drugorzędną rolę odgrywa zabudowa mieszkaniowa i mieszkaniowo-usługowa (tzw. hałas bytowy). Pozostałe ciągi komunikacyjne o znaczeniu lokalnym stanowią jedynie lokalne źródła hałasu, głównie w porze dojazdów i powrotów z pracy mieszkańców osiedli.

2.8. Promieniowanie niejonizujące

Promieniowaniem niejonizującym nazywamy takie promieniowanie, którego energia oddziałuje na każde ciało materialne (w tym także na ciało człowieka) nie powodując w nim procesu jonizacji. Związane jest ściśle ze zmianami pola elektromagnetycznego.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883) określa dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową odrębną wartość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego 50 Hz w wysokości 1kV/m.

Dla pozostałych terenów, na których przebywanie ludności jest dozwolone bez ograniczeń w/w rozporządzenie określa wysokość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz w wysokości 10 kV/m, natomiast składowej magnetycznej w wysokości 60 A/m.

Przez analizowany teren nie przebiega linia energetyczna o napięci 110 kV. W chwili obecnej w granicach przedmiotowych terenów brak jest także urządzeń radionadawczych będących źródłem niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego.

2.9. Biosfera

Roślinność w obrębie terenu 2 to lasy, pola uprawne i nieużytki rolne oraz towarzysząca im roślinność spontaniczna, ruderalne zbiorowiska w pobliżu terenów zabudowanych oraz zbiorowiska wodne związane z ciekami wodnymi.

W obrębie terenu 2 pozostało niewiele obszarów o charakterze leśnym – wyższa roślinność występuje jedynie w dolinach cieków. W pobliżu cieków występują zbiorowiska roślinności łąkowej z klasy *Molinio-Arrhenatheretea*, łąki wilgotne z rzędu *Molinietalia*, ziołorośla nadrzeczne, nadrzeczne zarośla wierzbowe. W miejscach silnie przekształconych przez człowieka występują gatunki synantropijne z klasy *Artemisietea vulgaris*, porastające m.in. nasyp kolejowy i pobocza dróg. Roślinność łąk tworzą przede wszystkim trawy. Stwierdzono występowanie trzcinnika piaskowego (*Calamagrostis epigejos*), kupkówki pospolitej (*Dactylis glomerata*), wiechliny łąkowej (*Poa pratensis*) i rocznej (*P. annua*), mietlicy pospolitej (*Agrostis capillaris*), kostrzewy łąkowej (*Festuca pratensis*), życicy trwała (*Lolium perenne*). Na terenach o silnym nasłonecznieniu zaobserwowano bylicę piołun (*Artemisia absinthium*), krwawnika pospolitego (*Achillea millefolium*) i dziewannę pospolitą (*Verbascum nigrum*).

Fauna obszarów leśnych terenu 2 jest bardzo uboga, ze względu na niewielkie rozmiary lasu. Fragment lasu znajdujący się na przedmiotowym terenie nie posiada łączności z sąsiednimi lasami.

Znacznie więcej jest gatunków zwierząt związanych z otwartymi ekosystemami pól uprawnych i pastwisk, takich jak skowronki, trznadłe, kuropatwy.

2.10. Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna

Analizowany teren znajduje się w otulinie Parku Krajobrazowego Beskidu Małego.

W granicach terenu 2 występują obszary rolne, które podlegają by ochronie zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r. (tekst jednolity Dz. U. 2004 nr 106, nr 121 poz. 1266 z późniejszymi zmianami).

Najbliższe obszary Natura 2000 to obszar „Beskid Mały” i obszar „Beskid Śląski”.

2.11. Zabytki kultury i ich ochrona prawna

W granicach terenu 2 znajdują się obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków i wojewódzkiej ewidencji zabytków (te same obiekty) oraz stanowiska archeologiczne. Ich lokalizacje przedstawiono na załączniku 1. Do obiektów zabytkowych figurujących w wojewódzkiej ewidencji zabytków i gminnej ewidencji zabytków należą:

1. Dom ul. Rzemieślnicza nr 9, Wilkowice
2. Dom drewniany ul. Szkolna nr 7, Wilkowice
3. Dom drewniany ul. Wyzwolenia nr 184, Wilkowice
4. Dom drewniany ul Wyzwolenia nr 222 (d. nr 355). Wilkowice
5. Dom murowany ul. Wyzwolenia 260. Wilkowice
6. Kapliczka murowana. ul. Wyzwolenia, róg ul. Zawilców, Wilkowice
7. Dom drewniany ul. Zimnik nr 2, Wilkowice
8. Stanowisko archeologiczne na końcu ul. Żytniej Wilkowice; nr obszaru AZP =1 09-48; nr stanowiska na obszarze = 2

2.12. Walory krajobrazowe

Obszar odznacza się znacznymi walorami krajobrazowymi. Cenne z przyrodniczego punktu widzenia walory krajobrazowe posiadają wszystkie koryta rzeczne i koryta potoków górskich znajdujące się w granicach opracowania. Stanowią one zarówno naturalne korytarze ekologiczne, jak również otwarte przestrzenie widokowe i korytarze przewietrzania.

Analizowany teren jest położony w Bramie Wilkowickiej. Jest to szerokie na ok. 5 km obniżenie między Beskidem Śląskim na zachodzie a Beskidem Małym na wschodzie, które powstało w miejscu zmniejszonej odporności skał pomiędzy dwoma uskokiemi tektonicznymi, z których jeden ogranicza od wschodu Beskid Śląski, a drugi pokrywa się z zachodnią granicą Beskidu Małego. Obszary, które zlokalizowane są na zboczach górskich charakteryzują się niezwykle wartościowymi panoramami widokowymi.

Dobrze zachowany jest krajobraz kulturowy. Zachowały się pasma zabudowy w dolinach rzecznych i prostopadłe rozchodzące się łany pól uprawnych, których zamknięcie stanowią grzbiety

gór. Gmina posiada także stosunkowo duży zasób obiektów zabytkowych. Są one położone w historycznych częściach wsi; zachowała się przede wszystkim tradycyjna zabudowa drewniana, a także pojedyncze zespoły oraz liczne kapliczki i figury przydrożne. Zachowały się także czytelne historyczne układy przestrzenne wsi wywierające wpływ na współczesne zagospodarowanie. Widoczna jest duża różnorodność form architektonicznych (zabudowa tradycyjna drewniana, zabudowa murowana nawiązująca do tradycyjnych form i współczesna zabudowa nie kontynuująca cech tradycyjnych).

Najcenniejsze przyrodniczo fragmenty terenu 2 to pozostałości lasów i zieleń wzdłuż cieków (zieleń wysoka i zieleń łąk).

3. Powiązania przyrodnicze omawianych terenów z terenami otaczającymi

Analizowany obszar położony jest w środkowej części Gminy Wilkowice, w sąsiedztwie większych kompleksów leśnych. Teren 2 leży w obrębie tzw. Bramy Wilkowickiej, stanowiącej połączenie pomiędzy Kotliną Żywiecką a Pogórzem Śląskim. Brama Wilkowicka rozdziela masywy górskie Beskidu Śląskiego na zachodzie i Beskidu Małego na wschodzie. Ze względu na takie ukształtowanie otoczenie terenu 2 pełni istotne funkcje ekologiczne, m.in. w funkcjonowaniu ponadlokalnych systemów przyrodniczych, obszar strategicznej ochrony ekologicznej i szczególnej ochrony wód powierzchniowych i podziemnych karpaccich dopływów Wisły, istotny w utrzymaniu przestrzennej ciągłości obszarów aktywnych biologicznie w Beskidach, Kotlinie Żywieckiej i na Pogórzu. Zabudowa Wilkowic stanowi główną barierę utrudniającą migrację organizmów z pomiędzy obszarami Beskidu Małego i Śląskiego (czyli o przebiegu równoleżnikowym). Natomiast tereny słabo zurbanizowane położone w południowej części terenu 2 pełnią ważną rolę w utrzymaniu przestrzennej ciągłości obszarów aktywnych biologicznie położonych na wschód i na zachód od przedmiotowego terenu i zapewniają migrację fauny i flory w kierunku równoleżnikowym.

4. Diagnoza stanu funkcjonowania środowiska

4.1. Odporność środowiska na degradację i jego zdolność do regeneracji

Odporność środowiska na degradację jest ściśle powiązana z jego możliwością do regeneracji. Natomiast zdolność środowiska do regeneracji określona jest długością zmian zachodzących w środowisku, tzn. czasem, jaki upłynął od zaprzestania degradacji środowiska do momentu powrotu do stanu, jaki miał miejsce przed rozpoczęciem oddziaływania na środowisko.

Charakteryzując odporność środowiska na degradację w granicach analizowanego terenu należy uwzględnić przede wszystkim dwa oddziaływania.

Pierwszy to zmiany w środowisku związane są z postępującą urbanizacją terenów. W tym przypadku zmianie ulegają dominujące ekosystemy leśne, łąkowe czy użytki rolne na rzecz powierzchni szczelnych (drogi dojazdowe, place) oraz budynków kubaturowych. Zmniejszeniu ulega różnorodność gatunkowa rodzimej flory i fauny. Na terenach zabudowy następuje wypieranie obecnie

występujących gatunków roślin przez gatunki obce siedlisko. Terenem szczególnie narażonym na degradację są lokalne korytarze ekologiczne o przebiegu południkowym i równoleżnikowym.

Zabudowane tereny oprócz faktu iż ograniczają tereny biologicznie czynne to są jeszcze źródłem emisji hałasu i zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego oraz zwiększeniu ilości odpadów związanej ze wzrostem ilości mieszkańców, także sezonowych.

Zmienia się jakość powietrza atmosferycznego tj. pogarszają się warunki aerosanitarne na terenach zabudowanych – głównie ze względu na niską emisję oraz emisję spalin wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych – zjawisko to pogłębia się wraz z zagęszczeniem zabudowy i wzrostem natężenia ruchu. Ze względu na ukształtowanie terenu otaczającego przedmiotowy obszar i rozbudowane ciągi komunikacyjne, zanieczyszczenie powietrza w obrębie terenu 2 jest znaczne.

Na stan i jakość środowiska przyrodniczego analizowanego terenu wpływa również hałas pochodzący głównie ze wzmożonego ruchu komunikacyjnego.

Zmiany te jednak są jednak związane z istniejącą działalnością człowieka ustają po jej zakończeniu. Możliwa jest, więc regeneracja środowiska a zdolnością do regeneracji jest tu okres jaki jest potrzebny do powrotu środowiska do stanu pierwotnego.

4.2. Wskazania obszarów predysponowanych do pełnienia przede wszystkim funkcji przyrodniczych (o istotnym znaczeniu dla zachowania bioróżnorodności)

W obrębie przedmiotowego terenu, mimo wielowiekowego wpływu działalności człowieka występuje wiele terenów o wysokich wartościach przyrodniczych, których dalsze zachowanie zapewni prawidłowe funkcjonowanie przyrody we względnej równowadze ekologicznej. Tereny te obejmują elementy i struktury o zwiększonym potencjale biologicznym. Obszary te podlegać winny ochronie przed zmianą dotychczasowego sposobu użytkowania a należą do nich:

- **lokalne korytarze ekologiczne** – obejmujące liniowe struktury przestrzenne zapewniające ciągłość przestrzenna dla sąsiednich ekosystemów, zapobiegając ich izolacji stwarzamy sprzyjające warunki migracji flory i fauny. Korytarze ekologiczne wzmagają naturalną odporność układu i magazynują najwartościowsze gatunki; struktury, wiążą przestrzennie obszary zasilania i regionalny system przyrodniczy – w przypadku analizowanego terenu wyznaczono ważny obszar pełniący rolę korytarze ekologicznego. Teren ten obejmuje obszary łąkowe i nieużytki rozciągające się w południowej części terenu 2 oraz ciek i towarzyszącą im roślinność;
- **kompleksy leśne** – formy obszarowe, tworzone przez wyróżniające się z otoczenia skupiska osobników, gatunków, biomasy, pełniące role głównych centrów zasilania i stabilizacji przyrody dla całego układu przestrzennego; formy te mają istotne znaczenie klimatyczne, hydrologiczne i biologiczne. W granicach przedmiotowego terenu nie występują zwarte kompleksy leśne, ani lasy należące do Lasów Państwowych, ale istnieją lasy na i zadrzewienia nadrzeczne.

5. Wstępna prognoza zmian zachodzących w środowisku

Teren 2 jest w chwili obecnej częściowo zabudowany. Obszary niezabudowane posiadają walory przyrodnicze i krajobrazowe, takie jak: otwarte tereny pól uprawnych i nieużytków oraz charakterystyczną rzeźbę.

Realnym zagrożeniem jest rozbudowa terenów mieszkaniowych. Powiększające się tereny zabudowy, powodować będą zajmowanie coraz większych połaci terenów biologicznie czynnych. Rozwojowi budownictwa towarzyszyć będzie rozwój infrastruktury technicznej (linie przesyłowe energii elektrycznej, sieć kanalizacyjna, wodna, gazowa) i drogowej jak również wzrost poziomu hałasu i zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego.

Ponadto rozwój zabudowy o charakterze mieszkaniowym, szczególnie w tych terenach, które zlokalizowane są na zboczach górskich lub otulinie obszarów chronionych przyczyni się sezonowo do wzrostu liczby osób zamieszkujących te tereny i generował będzie zwiększoną ilość odpadów i ścieków, które mogą zanieczyszczać wody powierzchniowe i podziemne.

Widocznym problemem w obrębie terenów zabudowanych jest tzw. „niska emisja”. Rozszerzanie zabudowy będzie nasilało ten proces, chyba że zostaną podjęte środki mające na celu ograniczenie emisji zanieczyszczeń pochodzących z ogrzewania gospodarstw.

Zabudowywanie obszaru południowej części terenu 2, poza omówionym wpływem na warunki aerosanitarnie, stan wód powierzchniowych i podziemnych i klimat akustyczny, przede wszystkim przyczyni się do ograniczenia możliwości migracji zwierząt pomiędzy dwoma kompleksami leśnymi Beskidu Małego i Śląskiego (w południowej części terenu znajduje się korytarz ekologiczny).

6. Ocena przydatności środowiska dla różnych form użytkowania i zagospodarowania – wydzielenia ekofizjograficzne

Ocena środowiska dla różnych form użytkowania polegała na wyznaczeniu obszarów (w zależności od możliwości środowiska), które powinny być chronione dla poszczególnych funkcji użytkowych oraz wskazanych do urbanizacji.

FUNKCJA PRZYRODNICZA

Do pełnienia funkcji przyrodniczej wskazane zostały przede wszystkim tereny leśne i doliny rzeczne. Doliny rzeczne obejmują tereny położone wzdłuż cieków powierzchniowych i są głównie obszary, na których zwierciadło wody znajduje się powyżej 1 m ppt. Obszary dolin pełnią ważną funkcję na terenie gminy, stanowią one korytarze ekologiczne pozwalające na migrację zwierząt oraz korytarze przewietrzania. W związku z ich ważną funkcją przyrodniczą należy tereny te wykluczyć z zainwestowania. W przypadku istniejącej zabudowy wskazane byłoby ograniczenie zagęszczania zabudowy w dolinach.

W celu zwiększenia lesistości obszaru centralnej i południowej części gminy wskazane byłoby wprowadzenie zalesień na terenach odłogowanych, zagrożonych erozją gruntów, położonych w bezpośrednim sąsiedztwie lasów, na wododziałach, wzdłuż cieków. Należy przy tym zadbać właściwe kształtowanie terenów zalesionych, tzn. dobranie odpowiedniego składu gatunkowego wprowadzanych drzew oraz odpowiedni kształt zalesianego obszaru (zbliżony do koła lub kwadratu

o powierzchni umożliwiającej wykształcenie się zbiorowiska roślinnego typowego dla lasów). Jednocześnie należy zapewnić pozostawienie mozaiki siedlisk – uwzględnić pozostawienie terenów rolnych. Nie należy wprowadzać zalesień na tereny wilgotnych łąk towarzyszących ciekom w obrębie terenu 2. Takie ukształtowanie terenu zwiększy jego bioróżnorodność i bogactwo gatunkowe flory i fauny.

FUNKCJA UŻYTKOWA

Tereny rolnicze

W granicach gminy występują gleby o niskiej klasie bonitacji. We wszystkich sołectwach występują gleby III-VI klasy bonitacji z przewagą IV klasy. Do pełnienia funkcji rolniczej predysponowane są obszary zlokalizowane w środkowej i południowej części terenu 2, gdzie występują większe powierzchnie terenów rolnych. Gleby te są wprawdzie niskiej klasy bonitacji, ale ich pozostawienie w dotychczasowym użytkowaniu jest wskazane ze względów przyrodniczych. Nacisk na ochronę gruntów rolnych jest ważny zwłaszcza w obecnym okresie ogólnej tendencji przeznaczania pod presją społeczną wszystkich terenów pod zabudowę bez względu na fakt czy istnieje tak infrastruktura techniczna, czy nie.

Tereny mieszkaniowe i usług

Terenami preferowanymi do zabudowy są przede wszystkim obszary, na których istnieją już takie formy zainwestowań, czyli północna część przedmiotowego terenu. Na obszarach tych w części bardziej zurbanizowanej zabudowa winna odbywać się poprzez zagospodarowanie wolnych przestrzeni między budynkami. Zalecane jest dogęszczanie zabudowy zwłaszcza w miejscach posiadających podłączenie do kanalizacji sanitarnej. Tereny, które powinny być wykluczone z zabudowy to przede wszystkim obszary zalesione oraz tereny zwartych kompleksów pól uprawnych. Ze względu na klimat akustyczny nie jest wskazane wprowadzanie zabudowy mieszkaniowej wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych: ul. Żywieckiej oraz torów kolejowych.

Ze względu na niezadowalający stan sanitarny powietrza w rejonie Bramy Wilkowickiej i Kotliny Żywieckiej oraz znaczny stopień zabudowy wskazane jest wprowadzenie zieleni towarzyszącej (około 50-60%).

FUNKCJA PRZEMYSŁOWA

W granicach analizowanego terenu nie występują obszary przemysłowe. Ze względu na fakt, że przedmiotowy teren w całości położony jest w granicach otuliny PK Beskid Mały i charakteryzuje się dobrze zachowanym krajobrazem kulturowym (pola uprawne poprzecinane drobnymi ciekami wraz z towarzyszącą ciekom roślinnością i zabytki kultury materialnej związane z regionem) teren nie jest wskazany do pełnienia funkcji przemysłowej.

7. Uwarunkowania ekofizjograficzne (wskazania planistyczne do kształtowania funkcjonalno-przestrzennej struktury użytkowania i zagospodarowania krajobrazu z punktu widzenia potrzeb przyrodniczych)

Celem opracowania ekofizjograficznego jest dostarczenie projektantom i decydom kompleksowych informacji o funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego dla potrzeb zagospodarowania przestrzennego. Informacje te są niezbędne do planowania z uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju.

Szczegółowo wskazania terenów do pełnienia poszczególnych funkcji – przyrodniczej i użytkowej omówiono w rozdziale 6 niniejszego opracowania.

Przy tworzeniu kierunków zagospodarowania proponuje się uwzględnić również następujące uwarunkowania:

- nie należy lokować nowej zabudowy, a w szczególności zabudowy uciążliwej dla środowiska przyrodniczego na terenach biologicznie czynnych wskazanych na załączniku mapowym nr 1 do pełnienia głównie funkcji przyrodniczej tj. w obrębie cieków wodnych i towarzyszącej im roślinności oraz w sąsiedztwie kompleksu leśnego;
- w razie konieczności rozszerzania terenów zabudowy mieszkaniowej, obszarami preferowanymi do zabudowy powinny być tereny położone w północnej części przedmiotowego terenu. Część południowa powinna pozostać niezabudowana ze względu na możliwość funkcjonowania jako korytarz ekologiczny pomiędzy dwoma potężnymi kompleksami lasów Beskidu Małego i Beskidu Śląskiego. Są to obszary włączone do sieci Natura 2000 i ochrona łączności pomiędzy nimi powinna zostać utrzymana.
- na nowych terenach wskazanych do zabudowy należałoby wprowadzać zabudowę o niskiej intensywności (jako kontynuację terenów zabudowanych sąsiadujących z przedmiotowym) z zachowaniem wysokiego odsetka powierzchni biologicznie czynnych;
- należałoby zachować w niezmienionej formie zagospodarowania obszary zadrzewień i lasów oraz tereny nieużytków i łąk ze względu na ich wysokie walory przyrodnicze i pełnioną funkcję korytarzy;
- doliny potoków, w których występują złoża kruszywa nie powinny być eksploatowane, ze względu na niską wartość surowca i zbyt wysokie koszty środowiskowe eksploatacji (zniszczenie koryta cieków i towarzyszącej mu roślinności);
- Ze względu na realne zagrożenie infiltracji zanieczyszczeń do płytko występujących wód podziemnych oraz dużą podatność na zanieczyszczenia zbiorników wód podziemnych, konieczna jest dalsza rozbudowa systemu kanalizacji oraz ograniczenie zabudowy do terenów już zaopatrzonych w taką kanalizację.

Teren 3 – Rejon ul. Strażackiej

SPIS TREŚCI:

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O TERENIE.....	41
1.1. POŁOŻENIE ADMINISTRACYJNE.....	41
1.2. REGIONALIZACJA FIZYCZNOGEOGRAFICZNA	41
1.3. WYBRANE INFORMACJE O ZAGOSPODAROWANIU TERENU	41
1.3.1. <i>Powiązania komunikacyjne</i>	41
1.1.1. <i>Zaopatrzenie w wodę</i>	42
1.1.2. <i>Odprowadzanie ścieków</i>	42
1.1.3. <i>Gospodarka odpadami</i>	42
2. CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA I JEGO FUNKCJONOWANIA.....	42
2.1. RZEŻBA TERENU I SIEĆ HYDROGRAFICZNA	42
2.2. <i>Geologia</i>	42
2.3. <i>Warunki hydrogeologiczne</i>	43
2.4. <i>Gleby</i>	43
2.5. WARUNKI KLIMATYCZNE	43
2.6. STAN CZYSTOŚCI POWIETRZA	43
2.7. HAŁAS	44
2.8. PROMIENIOWANIE NIEJONIZUJĄCE	45
2.9. BIOSFERA	45
2.10. ZASOBY PRZYRODNICZE I ICH OCHRONA PRAWNA	45
2.11. ZABYTKI KULTURY I ICH OCHRONA PRAWNA.....	45
2.12. WALORY KRAJOBRAZOWE.....	45
3. POWIĄZANIA PRZYRODNICZE OMAWIANYCH TERENÓW Z TERENAMI OTACZAJĄCYMI....	46
4. DIAGNOZA STANU FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	46
4.3. ODPORNOŚĆ ŚRODOWISKA NA DEGRADACJĘ I JEGO ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI	46
4.4. WSKAZANIA OBSZARÓW PREDYSPONOWANYCH DO PEŁNIENIA PRZEDE WSZYSTKIM FUNKCJI PRZYRODNICZYCH (O ISTOTNYM ZNACZENIU DLA ZACHOWANIA BIORÓŻNORODNOŚCI).....	46
5. WSTĘPNA PROGNOZA ZMIAN ZACHODZĄCYCH W ŚRODOWISKU	46
6. OCENA PRZYDATNOŚCI ŚRODOWISKA DLA RÓŻNYCH FORM UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA – WYDZIELENIA EKOFIZJOGRAFICZNE	47
7. UWARUNKOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNE (WSKAZANIA PLANISTYCZNE DO KSZTAŁTOWANIA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ STRUKTURY UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA KRAJOBRAZU Z PUNKTU WIDZENIA POTRZEB PRZYRODNICZYCH) 47	47

SPIS RYSUNKÓW:

Rysunek 1 Mapa lokalizacji Terenu 3

SPIS TABEL:

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez linie elektroenergetyczne oraz starty, lądowania i przeloty statków powietrznych (Teren 3)

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW GRAFICZNYCH:

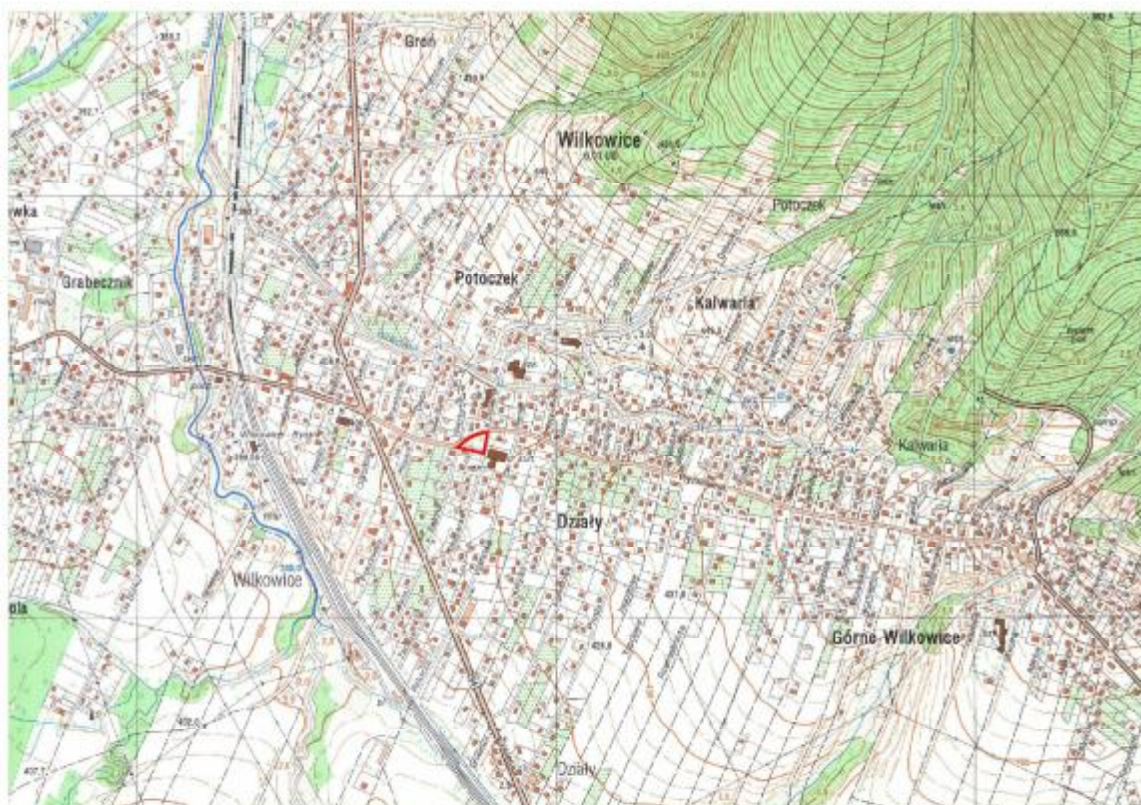
Załącznik 1 Mapa uwarunkowań środowiskowych w skali 1:5 000

Załącznik 2 Mapa geologiczna w skali 1:50 000

1. Podstawowe informacje o terenie

1.1. Położenie administracyjne

Omawiany teren położony jest w południowej części województwa śląskiego, w południowej części powiatu bielskiego, we wschodniej części gminy Wilkowice – w sołectwie Wilkowice. Powierzchnia terenu wynosi około 14 arów. Jest to niewielki skwer położony przy ulicy Strażackiej i Wyzwolenia.

Rysunek 4 Lokalizacja Terenu 3 na tle granic Gminy Wilkowice

1.2. Regionalizacja fizycznogeograficzna

W podziale regionalnym według Kondrackiego (2001) omawiany teren zlokalizowany jest w podprowincji Zewnętrzne Karpaty Zachodnie (513), w makroregionie Beskidy Zachodnie (513.4-6) i położony jest znajduje się na granicy mezoregionów: Kotlina Żywiecka (513.46) i Beskid Mały (513.47).

1.3. Wybrane informacje o zagospodarowaniu terenu

Jest to niewielki skwer. Wzdłuż wschodniej i północnej granicy teren jest porośnięty wysoką roślinnością. Pozostała część analizowanego terenu to trawniki i alejki.

1.3.1. Powiązania komunikacyjne

Główne ciągi komunikacyjne w obrębie terenu 3 to ulica Wyzwolenia granicząca z obszarem od północy i ulica Strażacka wyznaczająca jego wschodnią granicę.

1.1.1. Zaopatrzenie w wodę.

Podstawowym źródłem zaopatrzenia mieszkańców terenów w wodę są powierzchniowe i podziemne ujęcia wód. Część gospodarstw posiada przydomowe studnie. Zabudowania zaopatrywane są w wodę przez sieci komunalne należące do Spółki Wodociągowej Wilkowice oraz z ujęć własnych.

1.1.2. Odprowadzanie ścieków

Ścieki komunalne, w przypadku obszarów zabudowanych w granicach omawianego terenu odprowadzane są do systemu kanalizacji sanitarnej istniejącej na terenie gminy lub do osadników bezodpływowych i oczyszczalni przydomowych. Wody opadowe są zagospodarowywane na działkach oraz trafiają w wyniku spływów powierzchniowych do przydrożnych rowów i cieków powierzchniowych.

1.1.3. Gospodarka odpadami

Podmiotem gospodarczym prowadzącym zbiórkę i transport odpadów komunalnych na terenie gminy Wilkowice jest „EKOŁAD” Spółka z o.o. z siedzibą w Wilkowicach. Systematyczna zbiórka surowców wtórnych w gminie Wilkowice prowadzona jest od drugiej połowy lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia. Selektywną zbiórkę surowców prowadzi się w oparciu o metodę segregacji „u źródła”. Odpady zbiera się w odpowiednio oznaczonych workach foliowych. Aktualnie w ten sposób zbiera się: szkło, tworzywa sztuczne, puszki i drobny złom oraz makulaturę.

Spółka „EKOŁAD” udostępnia właścicielom budynków mieszkalnych, obiektów oświatowo-kulturalnych i administracyjnych odpowiednio oznakowane worki foliowe do selektywnej zbiórki surowców wtórnych. Jednocześnie zebrane surowce wtórne trafiają do Spółki „EKOŁAD”, gdzie są doczyszczane i ekspediowane do odbiorców. W 2002 r. Ilość zebranych surowców wtórnych (bez opon i drewna) wyniosła 201,1 Mg.

2. Charakterystyka stanu środowiska i jego funkcjonowania

2.1. Rzeźba terenu i sieć hydrograficzna

Teren 3 znajduje się w Beskidzie Małym, w dolinie rzeki Białej. Jest on niewielki obszarowo i przez to także mało zróżnicowany morfologicznie. Charakteryzuje go niewielki spadek terenu. Obszar oznaczony numerem 3 jest w całości położony na wysokości około 415 m n.p.m.

Pod względem hydrograficznym analizowany teren należy do zlewni rzeki Białej. W jego granicach nie występują cieki wodne.

2.2. Geologia

Podłoże zbudowane jest z fliszu karpackiego. W budowie geologicznej obszaru gminy Wilkowice biorą udział głównie utwory kredy dolnej i górnej oraz trzeciorzędowe utwory fliszu karpackiego, czwartorzędowe utwory to łyły, gliny i piaski zwiertlinowe.

2.3. Warunki hydrogeologiczne

W granicach terenu 3 nie występują zbiorniki wód podziemnych. W pobliżu znajdują się zbiorniki GZWP nr 348 i 447 oraz UPWP nr 448.

2.4. Gleby

W granicach analizowanego terenu występują gleby antropogeniczne. Ze względu na rozwój infrastruktury naturalne układy glebowe zostały naruszone.

2.5. Warunki klimatyczne

Analizowany obszar znajduje się w obrębie dzielnicy klimatycznej podkarpackiej. Na stosunki klimatyczne omawianego obszaru istotny wpływ ma wysokość n.p.m. Przedmiotowe tereny znajdują się w zasięgu piętra klimatycznego umiarkowanego ciepłego, które występują na wysokościach od 417 m n.p.m. do około 457 m n.p.m. Średnia roczna temperatura wynosi od 8-10°C. Średnie opady wynoszą około 880 mm.

2.6. Stan czystości powietrza

Powietrze atmosferyczne jest jednym z ważniejszych komponentów środowiska a stan jego czystości może wywierać ujemny wpływ na zdrowie ludzi, vegetację roślin, zwierzęta oraz wartość użytkową gleby i wody.

Ochrona powietrza jest zadaniem priorytetowym na terenie gminy Wilkowice. Głównymi źródłami zanieczyszczeń na omawianym terenie są

- Emisje z zakładów przemysłowych nawiewane na analizowane tereny (m.in. zakłady przemysłowe, elektrownie, elektrociepłownie i ciepłownie zlokalizowane poza granicami gminy, w tym także poza granicami z Ostrawsko Karwińskiego Okręgu Przemysłowego (Czechy), z którego przesyłane są toksyczne pyły i gazy)
- Niska emisja sektora komunalno – bytowego w przypadku terenów zabudowanych,
- Komunikacyjne źródła zanieczyszczeń (transport drogowy) dotyczący terenów położonych wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych

Na terenie Gminy Wilkowice nie występuje scentralizowany system grzewczy. Problem niskiej emisji związany jest przede wszystkim z zanieczyszczeniami powstającymi w wyniku spalania paliw dla potrzeb ogrzewania budynków zlokalizowanych w obrębie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Zgodnie z informacjami zawartymi w Programie Ochrony Środowiska w większość budynków jest ogrzewanych przestarzałymi systemami ogrzewania, zaopatrzonymi w kotły o mocach cieplnych do 100 kW. Stosowane urządzenia grzewcze są nieefektywne. Stosowane paliwo jest niskiej jakości - węgiel oraz odpady z jego przeróbki (muł węglowy) to najpopularniejsze nośniki energii wykorzystywane do ogrzewania gospodarstw. W konsekwencji, wiele trujących części lotnych,

zawartych w spalonym węglu (smoły, popioły, toksyczne gazy, będące w 30% składnikami węgla) nie są spalane, lecz uwalniane bezpośrednio do atmosfery).

Emisja komunikacyjna jest wynikiem przede wszystkim spalania paliw w silnikach samochodowych. Spaliny z układów wydechowych dostające się do powietrza atmosferycznego zawierają m.in. dwutlenek węgla, tlenki azotu, tlenki węgla i węglowodory – w tym benzen i aldehydy.

Na terenie Gminy Wilkowice nie ma punktu pomiarowego monitoringu powietrza WIOŚiGW w Katowicach. Najbliższy taki punkt znajduje się w Żywcu. Wyniki pomiarów z tego punktu pomiarowego wskazują, że w tym rejonie średnie stężenie pyłu zawieszonego w 2011 r. wyniosło około 58,4 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$] (dopuszczalna norma wynosi 40 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]). Średnie stężenie tlenków azotu wyniosło 55,0 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$] (dopuszczalna norma wynosi 30 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]).

2.7. Hałas

W obrębie analizowanego terenu źródłami hałasu są ciągi komunikacyjne (drogi, linie kolejowe), oraz obszary zabudowane.

Dopuszczalne poziomy hałasu określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120, poz. 826) dla terenów zabudowanych przedstawione zostały poniżej w Tabeli 1.

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez linie elektroenergetyczne oraz starty, lądowania i przeloty statków powietrznych

Przeznaczenie terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w dB			
	drogi lub linie kolejowe*)		pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie postępującym	przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
2	3	4	5	6
1/Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 2/Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	55	50	50	40
3/Tereny mieszkaniowo – usługowe	60	50	55	45

*) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym.

W przypadku analizowanego terenu głównym źródłem hałasu jest ciąg komunikacyjny ulicy Wyzwolenia.

2.8. Promieniowanie niejonizujące

Promieniowaniem niejonizującym nazywamy takie promieniowanie, którego energia oddziałuje na każde ciało materialne (w tym także na ciało człowieka) nie powodując w nim procesu jonizacji. Związane jest ściśle ze zmianami pola elektromagnetycznego.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883) określa dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową odrębną wartość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego 50 Hz w wysokości 1kV/m.

Dla pozostałych terenów, na których przebywanie ludności jest dozwolone bez ograniczeń w/w rozporządzenie określa wysokość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz w wysokości 10 kV/m, natomiast składowej magnetycznej w wysokości 60 A/m.

W chwili obecnej w granicach przedmiotowych terenów brak jest urządzeń radionadawczych będących źródłem niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego oraz linii wysokiego napięcia.

2.9. Biosfera

Roślinność w obrębie terenu 3 to zieleń urządzona. Jedyna roślinność spontaniczna to zbiorowiska spodnich w miejscach wydeptywanych. Zwierzęta występujące w granicach tego terenu to pospolite i zsynantropizowany gatunki.

2.10. Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna

Analizowany teren jest położony w obrębie otuliny Parku Krajobrazowego „Beskid Mały”.

W granicach analizowanego terenu nie występują obszary rolne i leśne, które podlegają by ochronie zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r. (tekst jednolity Dz. U. 2004 nr 106, nr 121 poz. 1266 z późniejszymi zmianami).

2.11. Zabytki kultury i ich ochrona prawna

W granicach terenu 3 nie występują zabytki kultury.

2.12. Walory krajobrazowe

Obszar odznacza się niewielkimi walorami przyrodniczymi, jednakże podnosi on walory krajobrazowe swojego otoczenia. Stanowi on fragment zieleni urządzonej o pewnych walorach estetycznych.

3. Powiązania przyrodnicze omawianych terenów z terenami otaczającymi

Analizowany obszar położony jest w pobliżu terenów zabudowanych. W jego granicach nie znajdują się cieki wodne ani zbiorniki wód podziemnych. Stanowi on siedlisko jedynie dla zsynantropizowanych gatunków zwierząt. Mimo, że teren 3 nie jest obszarem przyrodniczo cennym, to pełni on ważne funkcje ekologiczne - może stanowić punkt pośredni w migracji drobnej fauny, np. jeży (tzw. element korytarza ekologicznego typu *stepping stone*).

4. Diagnoza stanu funkcjonowania środowiska

4.3. Odporność środowiska na degradację i jego zdolność do regeneracji

Odporność środowiska na degradację jest ściśle powiązana z jego możliwością do regeneracji. Natomiast zdolność środowiska do regeneracji określona jest długością zmian zachodzących w środowisku, tzn. czasem, jaki upłynął od zaprzestania degradacji środowiska do momentu powrotu do stanu, jaki miał miejsce przed rozpoczęciem oddziaływania na środowisko.

Analizowany obszar to teren o silnie zmienionej roślinności, który posiada pewne zdolności do regeneracji. W przypadku zaprzestania dotychczasowego użytkowania tego terenu wytworzy się na nim spontaniczna roślinność, która utworzy stabilny układ.

4.4. Wskazania obszarów predysponowanych do pełnienia przede wszystkim funkcji przyrodniczych (o istotnym znaczeniu dla zachowania bioróżnorodności)

Analizowany teren nie jest obszarem przyrodniczo cennym, aczkolwiek pełni pewne funkcje ekologiczne (jest siedliskiem dla zsynantropizowanych gatunków ptaków). Może również stanowić punkt pośredni w migracji drobnej fauny (tzw. element korytarza ekologicznego typu *stepping stone*). Siedliska tego typu są chętnie użytkowane przez jeże (gatunek objęty ochroną prawną). Z tych względu zaleca się zachowanie funkcji biologicznych terenu 3.

5. Wstępna prognoza zmian zachodzących w środowisku

Teren ten jest w chwili obecnej nie jest zabudowany. W przypadku wprowadzenia zabudowy w granicach przedmiotowego terenu pogorszeniu mogą ulec warunki aerosanitarnie oraz akustyczne. Zlikwidowanie roślinności terenu 3, a zwłaszcza roślinności wysokiej (drzewa przy północnej granicy terenu) wpłynie negatywnie na warunki aerosanitarnie przyległych terenów mieszkalnych oraz na klimat akustyczny (zielenń wysoka stanowi dobrą izolację dla hałasu drogowego od ulicy Wyzwolenia). Wygrodenie terenu ograniczy jego udział w migracji drobnej fauny.

6. Ocena przydatności środowiska dla różnych form użytkowania i zagospodarowania – wydzielenia ekofizjograficzne

Ze względu na niewielką powierzchnię terenu 3 nie wyznaczono wydzieleni ekofizjograficznych. Cały obszar terenu 3 pełni funkcje przyrodnicze i rekreacyjne.

7. Uwarunkowania ekofizjograficzne (wskazania planistyczne do kształtowania funkcjonalno-przestrzennej struktury użytkowania i zagospodarowania krajobrazu z punktu widzenia potrzeb przyrodniczych)

Celem opracowania ekofizjograficznego jest dostarczenie projektantom i decydom kompleksowych informacji o funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego dla potrzeb zagospodarowania przestrzennego. Informacje te są niezbędne do planowania z uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju.

Teren 3 powinien pełnić funkcje przyrodnicze i rekreacyjne. Zieleń wysoka w obrębie terenu 3 stanowi dobrą izolacją akustyczną dla położonych w jego pobliżu terenów mieszkaniowych. Obszar terenu 3 jest także ogólnodostępnym terenem biologicznie czynnym położonym pośród terenów zabudowanych, co umożliwi okolicznym mieszkańcom kontakt z przyrodą. Zieleń wysoka jest potencjalnym miejscem gnieźdzenia się gatunków ptaków, takich jak kosy.

Teren 4 – Teren w rejonie ul. Myśliwskiej

SPIS TREŚCI:

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O TERENIE.....	50
1.1. POŁOŻENIE ADMINISTRACYJNE.....	50
1.2. REGIONALIZACJA FIZYCZNOGEOGRAFICZNA	50
1.3. WYBRANE INFORMACJE O ZAGOSPODAROWANIU TERENU	50
1.3.1. Powiązania komunikacyjne.....	51
1.3.2. Zaopatrzenie w wodę, odprowadzanie ścieków i gospodarka odpadami	51
2. CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA I JEGO FUNKCJONOWANIA.....	51
2.1. RZEŻBA TERENU I SIEĆ HYDROGRAFICZNA	51
2.2 Geologia	51
2.3 Warunki hydrogeologiczne.....	51
2.4 Gleby.....	52
2.5. WARUNKI KLIMATYCZNE	52
2.6. STAN CZYSTOŚCI POWIETRZA	52
2.7. HAŁAS	53
2.8. PROMIENIOWANIE NIEJONIZUJĄCE	54
2.9. BIOSFERA	54
2.10. ZASOBY PRZYRODNICZE I ICH OCHRONA PRAWNA	54
2.11. ZABYTKI KULTURY I ICH OCHRONA PRAWNA.....	54
2.12. WALORY KRAJOBRAZOWE.....	54
3. POWIĄZANIA PRZYRODNICZE OMAWIANYCH TERENÓW Z TERENAMI OTACZAJĄCYMI....	55
4. DIAGNOZA STANU FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	55
4.1. ODPORNOŚĆ ŚRODOWISKA NA DEGRADACJĘ I JEGO ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI	55
4.2. WSKAZANIA OBSZARÓW PREDYSPONOWANYCH DO PEŁNIENIA PRZEDE WSZYSTKIM FUNKCJI PRZYRODNICZYCH (O ISTOTNYM ZNACZENIU DLA ZACHOWANIA BIORÓŻNORODNOŚCI).....	55
5. WSTĘPNA PROGNOZA ZMIAN ZACHODZĄCYCH W ŚRODOWISKU.....	55
6. OCENA PRZYDATNOŚCI ŚRODOWISKA DLA RÓŻNYCH FORM UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA – WYDZIELENIA EKOFIZJOGRAFICZNE	56
7. UWARUNKOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNE (WSKAZANIA PLANISTYCZNE DO KSZTAŁTOWANIA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ STRUKTURY UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA KRAJOBRAZU Z PUNKTU WIDZENIA POTRZEB PRZYRODNICZYCH) 56	56

SPIS RYSUNKÓW:

Rysunek 4 Mapa lokalizacji Terenu 4

SPIS TABEL:

Tabela 2 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez linie elektroenergetyczne oraz starty, lądowania i przeloty statków powietrznych (Teren 4)

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW GRAFICZNYCH:

Załącznik 1 Mapa uwarunkowań środowiskowych w skali 1:5 000;

Załącznik 2 Mapa geologiczna w skali 1:50 000

1. Podstawowe informacje o terenie

1.1. Położenie administracyjne

Omawiany teren położony jest w południowej części województwa śląskiego, w południowej części powiatu bielskiego, we wschodniej części gminy Wilkowice – w sołectwie Wilkowice. – przy granicy z gminą Łodygowice. Powierzchnia terenu wynosi około 2 ha. Jest to obszar częściowo zabudowany położony pomiędzy ulicą Wyzwolenia w miejscowości Wilkowice (gmina Wilkowice) i ulicą Myśliwską w miejscowości Łodygowice (gmina Łodygowice).

Rysunek 1 Lokalizacja Terenu 4 na tle granic Gminy Wilkowice

1.2. Regionalizacja fizycznogeograficzna

W podziale regionalnym według Kondrackiego (2001) omawiany teren zlokalizowany jest w podprovincji Zewnętrzne Karpaty Zachodnie (513), w makroregionie Beskidy Zachodnie (513.4-6) i położony jest znajduje się na granicy mezoregionów: Kotlina Żywiecka (513.46) i Beskid Mały (513.47).

1.3. Wybrane informacje o zagospodarowaniu terenu

Jest to obszar częściowo zabudowany (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna). Część analizowanego terenu to pola nieużytki rolne.

1.3.1. Powiązania komunikacyjne

Główne ciągi komunikacyjne w obrębie terenu 4 to ulica Wyzwolenia granicząca z obszarem od południowego zachodu. Do wschodniej granicy terenu nr 4 przylega także ulica Myśliwska, położona w obszarze sąsiedniej gminy Łodygowice. Ulica Myśliwska jest to niewielka droga dojazdowa do pobliskich zabudowań, zakończona ślepo.

1.3.2. Zaopatrzenie w wodę, odprowadzanie ścieków i gospodarka odpadami

Podstawowym źródłem zaopatrzenia mieszkańców terenów w wodę są powierzchniowe i podziemne ujęcia wód. Część gospodarstw posiada przydomowe studnie. Zabudowania zaopatrywane są w wodę przez sieci komunalne należące do Spółki Wodociągowej Wilkowice oraz z ujęć własnych.

Ścieki komunalne, w przypadku obszarów zabudowanych w granicach omawianego terenu odprowadzane są do systemu kanalizacji sanitarnej istniejącej na terenie gminy lub do osadników bezodpływowych i oczyszczalni przydomowych. Wody opadowe są zagospodarowywane na działkach oraz trafiają w wyniku spływów powierzchniowych do przydrożnych rowów i cieków powierzchniowych.

2. Charakterystyka stanu środowiska i jego funkcjonowania

2.1. Rzeźba terenu i sieć hydrograficzna

Teren 4 znajduje się na obszarze Beskidu Małego, w dolinie rzeki Białej. Jest on niewielki obszarowo i przez to także mało zróżnicowany morfologicznie. Obszar oznaczony numerem 4 jest w całości położony na wysokości około 411-412 m n.p.m.

Pod względem hydrograficznym analizowany teren należy do zlewni potoku Żylica. Żylica to niewielki (dł. Około 22 km) potok górski o źródłach w przysiółku Salmopol w gminie Szczyrk. Żylica przepływa przez Kotlinę Żywiecką w kierunku południowym. Jej wody wpadają do Jeziora Żywieckiego.

Cieki powierzchniowe w obrębie terenu 4 to niewielki bezimienny ciek uchodzący do potoku Wieśnik.

2.2 Geologia

Podłoże zbudowane jest z fliszu karpackiego. W budowie geologicznej obszaru gminy Wilkowice biorą udział głównie utwory kredy dolnej i górnej oraz trzeciorzędowe utwory fliszu karpackiego, czwartorzędowe utwory to ropy, gliny i piaski zwięzlinowe.

2.3 Warunki hydrogeologiczne

W granicach terenu 4 nie występują zbiorniki wód podziemnych. W pobliżu znajdują się zbiorniki GZWP nr 348 i 447 oraz UPWP nr 448.

2.4 Gleby

W granicach analizowanego terenu występują gleby antropogeniczne. Ze względu na rozwój infrastruktury naturalne układy glebowe zostały naruszone.

2.5. Warunki klimatyczne

Analizowany obszar znajduje się w obrębie dzielnicy klimatycznej podkarpackiej. Na stosunki klimatyczne omawianego obszaru istotny wpływ ma wysokość n.p.m. Przedmiotowe tereny znajdują się w zasięgu piętra klimatycznego umiarkowanego ciepłego, które występują na wysokościach od 417 m n.p.m. do około 457 m n.p.m. Średnia roczna temperatura wynosi od 8-10°C. Średnie opady wynoszą około 880 mm.

2.6. Stan czystości powietrza

Powietrze atmosferyczne jest jednym z ważniejszych komponentów środowiska a stan jego czystości może wywierać ujemny wpływ na zdrowie ludzi, roślin, zwierzęta oraz wartość użytkową gleby i wody.

Ochrona powietrza jest zadaniem priorytetowym na terenie gminy Wilkowice. Głównymi źródłami zanieczyszczeń na omawianym terenie są

- Emisje z zakładów przemysłowych nawiewane na analizowane tereny (m.in. zakłady przemysłowe, elektrownie, elektrociepłownie i ciepłownie zlokalizowane poza granicami gminy, w tym także poza granicami z Ostrawsko Karwińskiego Okręgu Przemysłowego (Czechy), z którego przesyłane są toksyczne pyły i gazy);
- Niska emisja sektora komunalno – bytowego w przypadku terenów zabudowanych,
- Komunikacyjne źródła zanieczyszczeń (transport drogowy) dotyczący terenów położonych wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych.

Na terenie Gminy Wilkowice nie występuje scentralizowany system grzewczy. Problem niskiej emisji związany jest przede wszystkim z zanieczyszczeniami powstającymi w wyniku spalania paliw dla potrzeb ogrzewania budynków zlokalizowanych w obrębie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Zgodnie z informacjami zawartymi w Programie Ochrony Środowiska w większość budynków jest ogrzewanych przestarzałymi systemami ogrzewania, zaopatrzonymi w kotły o mocach cieplnych do 100 kW. Stosowane urządzenia grzewcze są nieefektywne. Stosowane paliwo jest niskiej jakości - węgiel oraz odpady z jego przeróbki (muł węglowy) to najpopularniejsze nośniki energii wykorzystywane do ogrzewania gospodarstw. W konsekwencji, wiele trujących części lotnych, zawartych w spalonym węglu (smoły, popioły, toksyczne gazy, będące w 30% składnikami węgla) nie są spalane, lecz uwalniane bezpośrednio do atmosfery).

Emisja komunikacyjna jest wynikiem przede wszystkim spalania paliw w silnikach samochodowych. Spaliny z układów wydechowych dostające się do powietrza atmosferycznego zawierają m.in. dwutlenek węgla, tlenki azotu, tlenki węgla i węglowodory – w tym benzen i aldehydy.

Na terenie Gminy Wilkowice nie ma punktu pomiarowego monitoringu powietrza WIOŚiGW w Katowicach. Najbliższy taki punkt znajduje się w Żywcu. Wyniki pomiarów z tego punktu pomiarowego wskazują, że w tym rejonie średnie stężenie pyłu zawieszonego w 2011 r. wyniosło około 58,4 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$] (dopuszczalna norma wynosi 40 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]). Średnie stężenie tlenków azotu wyniosło 55,0 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$] (dopuszczalna norma wynosi 30 [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]).

2.7. Hałas

W obrębie analizowanego terenu źródłami hałasu są ciągi komunikacyjne (drogi, linie kolejowe), oraz obszary zabudowane.

Dopuszczalne poziomy hałasu określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120, poz. 826) dla terenów zabudowanych przedstawione zostały poniżej w Tabeli 1.

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez linie elektroenergetyczne oraz starty, lądowania i przeloty statków powietrznych

Przeznaczenie terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w dB			
	drogi lub linie kolejowe*)		pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie postępującym	przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
2	3	4	5	6
1/Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 2/Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	55	50	50	40
3/Tereny mieszkaniowo – usługowe	60	50	55	45

*) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym.

W przypadku analizowanego terenu głównym źródłem hałasu jest ciąg komunikacyjny ulicy Wyzwolenia. Ulica Myśliwska (położona w obszarze gminy Łodygowice) jest to ślepo zakończona droga dojazdowa do pobliskich zabudowań, nie jest więc źródłem uciążliwego hałasu. Drugorzędna rolę odgrywa hałas bytowy, emitowany w wyniku użytkowania zabudowań mieszkalnych.

2.8. Promieniowanie niejonizujące

Promieniowaniem niejonizującym nazywamy takie promieniowanie, którego energia oddziałuje na każde ciało materialne (w tym także na ciało człowieka) nie powodując w nim procesu jonizacji. Związane jest ściśle ze zmianami pola elektromagnetycznego.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883) określa dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową odrębną wartość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego 50 Hz w wysokości 1kV/m.

Dla pozostałych terenów, na których przebywanie ludności jest dozwolone bez ograniczeń w/w rozporządzenie określa wysokość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz w wysokości 10 kV/m, natomiast składowej magnetycznej w wysokości 60 A/m.

W chwili obecnej w granicach przedmiotowych terenów brak jest urządzeń radionadawczych będących źródłem niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego lub linii wysokiego napięcia.

2.9. Biosfera

Roślinność w obrębie terenu 4 to przede wszystkim zieleń urządzona towarzysząca zabudowaniom i nieużytki porolne. Jedyna roślinność spontaniczna to zbiorowiska spodnich w miejscach wydeptywanych. Zwierzęta występujące w granicach tego terenu to pospolite i zsynantropizowany gatunki.

2.10. Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna

Analizowany teren jest położony w obrębie otuliny Parku Krajobrazowego „Beskid Mały” i w pobliżu obszarów Natura 2000 „Beskid Śląski” i „Beskid Mały”.

W granicach analizowanego terenu występują obszary rolne, które podlegają by ochronie zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r. (tekst jednolity Dz. U. 2004 nr 106, nr 121 poz. 1266 z późniejszymi zmianami). W pobliżu terenu 4 wzdłuż ulicy Myśliwskiej rośnie okazały szpaler drzew.

2.11. Zabytki kultury i ich ochrona prawna

W granicach terenu 4 nie występują zabytki kultury.

2.12. Walory krajobrazowe

Obszar odznacza się niewielkimi walorami przyrodniczymi i krajobrazowymi ze względu na dominujący sposób użytkowania – zabudowę mieszkaniową.

3. Powiązania przyrodnicze omawianych terenów z terenami otaczającymi

Analizowany obszar położony jest w pobliżu terenów zabudowanych. W jego granicach znajduje się bezimienny ciek wodny z otaczającą go roślinnością wysoką. Sam teren stanowi potencjalne siedlisko dla zsynantropizowanych gatunków ptaków, takich jak kosy i chronionych ssaków, jak jeże. Przedmiotowy obszar występuje poza zasięgiem zbiorników wód podziemnych.

4. Diagnoza stanu funkcjonowania środowiska

4.1. Odporność środowiska na degradację i jego zdolność do regeneracji

Odporność środowiska na degradację jest ściśle powiązana z jego możliwością do regeneracji. Natomiast zdolność środowiska do regeneracji określona jest długością zmian zachodzących w środowisku, tzn. czasem, jaki upłynął od zaprzestania degradacji środowiska do momentu powrotu do stanu, jaki miał miejsce przed rozpoczęciem oddziaływania na środowisko.

Analizowany obszar to teren o silnie zmienionej roślinności, który posiada pewne zdolności do regeneracji. W przypadku zaprzestania dotychczasowego użytkowania tego terenu wytworzy się na nim spontaniczna roślinność, która utworzy stabilny układ.

4.2. Wskazania obszarów predysponowanych do pełnienia przede wszystkim funkcji przyrodniczych (o istotnym znaczeniu dla zachowania bioróżnorodności)

Analizowany teren nie jest obszarem przyrodniczo cennym i jest otoczony przez tereny zabudowane, dlatego nie został on wskazany do pełnienia przede wszystkim funkcji przyrodniczych. Ze względu na dość gęstą istniejącą zabudowę wzdłuż ul. Wyzwolenia i ulicy Myśliwskiej teren ten nie może pełnić funkcji korytarza ekologicznego. Z tych względów nie jest to teren o istotnym znaczeniu dla pełnienia funkcji przyrodniczych.

5. Wstępna prognoza zmian zachodzących w środowisku

Teren ten jest w chwili obecnej częściowo zabudowany. W przypadku wprowadzenia dalszej zabudowy w granicach przedmiotowego terenu pogorszeniu mogą ulec warunki aerosanitarne oraz akustyczne. Zlikwidowanie roślinności terenu 4, a zwłaszcza roślinności wysokiej (drzewa wzdłuż bezimiennego cieku wodnego) wpłynie negatywnie na warunki aerosanitarne przyległych terenów mieszkalnych.

6. Ocena przydatności środowiska dla różnych form użytkowania i zagospodarowania – wydzielenia ekofizjograficzne

Ocena środowiska dla różnych form użytkowania polegała na wyznaczeniu obszarów (w zależności od możliwości środowiska), które powinny być chronione dla poszczególnych funkcji użytkowych oraz wskazanych do urbanizacji. Teren 4 został wskazany jako obszar pełniący przede wszystkim funkcje użytkowe. Ze względu na niską klasę bonitacji gleb i istniejącą zabudowę teren 4 może pełnić funkcje zabudowy mieszkaniowej.

7. Uwarunkowania ekofizjograficzne (wskazania planistyczne do kształtowania funkcjonalno-przestrzennej struktury użytkowania i zagospodarowania krajobrazu z punktu widzenia potrzeb przyrodniczych)

Celem opracowania ekofizjograficznego jest dostarczenie projektantom i decydom kompleksowych informacji o funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego dla potrzeb zagospodarowania przestrzennego. Informacje te są niezbędne do planowania z uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju.

Teren 4 może zostać przeznaczony pod zabudowę jednorodzinną, z zachowaniem odpowiednio dużego odsetka terenów biologicznie czynnych, w tym zieleni towarzyszącej ciekowi. Ze względu na istniejącą już zabudowę teren ten nie może pełnić funkcji korytarza ekologicznego.